

ИГКОРАЦИ

Теме овог броја:

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

ЗАБАВА

КУЛТУРА

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

ПУЛС ШКОЛЕ

УЋУ ДЕЦА

КОРАЦИ

ИЗАЋУ ЉУДИ

МАЛИ
СПИСАТЕЉИ

READY FOR
ENGLISH

АЗБУЧНИК
БЕРЕ

број

34

Збогом мојих петнаест година

Седим на сунчаној страни обале. Испред мене тече брза река, а друга страна обале потпуно је другачија. Сија неко друго сунце, расту мени нови и непознати цветови.

Иако ме занима шта се то дешава на другој страни обале, одлучујем да останем овде. Ту ми је све познато и знам када и шта треба рећи и урадити... Тада у моја леђа удара страшно јак ветар који одрасли називају одрастање. Толико је јак да ме помера целу и гура у воду, а на површини реке се ствара мала плоча. Ветар ме само још мало гурне и ја стајем на њу. Одједном се стварам у камерној сали своје основне школе. Вратила сам се у прошлост. Сала је испуњена уплашеном децом и њиховим поносним родитељима. Деца су дотерана, девојчице су обучене у разнобојне хаљинице, а дечаки су у белим кошуљама. Церемонија почиње, директор излази на сцену и креће да прозива ученика који ће ићи у 1/1. Чујем своје име и спонтано крећем ка учитељици, а онда угледам малу Јану, која са пуно страха у очима, сва узбуђена, одважним корацама иде ка учитељици, преплиће прсте и стаје у врсту.

Као да се будим из сна. Онај снажан ветар поново удара у моја леђа и преноси ме на другу плочу. Стајем на њу и стварам се у холу наше основне школе. Сви ђаци се поново оним одважним корацама, којима су корачали према првом разреду, сада пењу на први спрат. Гледам их и проналазим себе. Збуњена сам, не знам у коју учионицу да уђем, лутам ходником и тражим учитељицу, али ње нема. Тада чујем строги глас наставника који виче: „5/1 нека уђе у овај кабинет“. Улазим и седам поред најбоље другарице. Звоно се оглашава и почиње час.

Враћам се у реалност, стојим на реци и фали ми још само једна плоча да је пређем. Благи ветар ме гура и полако стајем на трећу плочу. По трећи пут сам у својој основној школи. Седим на степеницама испред главног улаза. Наспрам мене је исто онолико деце колико је било првог дана школе. Сада већ девојке, поново су обучене у свечане хаљине и нашминкане су, а момци су исто као и првог дана у кошуљама и панталонама. Сви су узбуђени и чекају да испрате својих петнаест година.

Са последње плоче силазим сама. У мојим мислима заувек ће остати овај мост саткан од сећања на основну школу. Спремна сам за нове препреке и нове мостове. Не знам колико ћу још оваквих мостова морати да направим, али знам да ће сви имати место у мом срцу. Стојим храбро на другој страни обале и чекам четири године средње школе.

Јана Благојевић, 8/1

Одељење 8/1

1. Андреа Арсић
2. Филип Бартошек
3. Јана Благојевић
4. Марко Благојевић
5. Никола Вујновић
6. Лука Вукосављевић
7. Ђорђе Јанковић
8. Сергеј Јеремић
9. Лука Костадиновић
10. Никола Максимовић
11. Дуња Мијушковић
12. Богосав Миленковић
13. Нађа Милошевић
14. Алекса Михајловић
15. Немања Николић
16. Лука Поповић
17. Нина Рајић
18. Тијана Спасојевић
19. Сара Црногорчевић

Одељењски старешина:
Драгана Булајић

Одељење 8/2

1. Филип Антић
2. Беба Балтић
3. Јована Бошковић
4. Светозар Вујиновић
5. Филип Вученовић
6. Наташа Димић
7. Никола Димић
8. Анђела Ђорђић
9. Милица Живановић
10. Алекса Јовановић
11. Давид Ковачевић
12. Андрија Лазић
13. Гаврило Лазовић
14. Страхинја Лалић
15. Јелена Максимовић
16. Алекса Михајљичић
17. Луна Повреновић
18. Ђорђе Попара
19. Јаков Радивојевић
20. Михајло Радић
21. Ана Радовић
22. Димитрије Ристић
23. Лена Стаменковић
24. Ивона Стојковић

Одељењски старешина:
Синиша Борковић

Одељење 8/3

1. Андреј Бијељић
2. Ивана Благојевић
3. Ивана Булатовић
4. Софија Вукашиновић
5. Лука Дејановић
6. Нађа Ђорђевић
7. Матеја Зарић
8. Невена Јеринић
9. Вања Јовановић
10. Никола Јовановић
11. Марија Мандић
12. Милица Мијатовић Дешић
13. Софија Милошевић
14. Маша Младеновић
15. Лана Најдановић
16. Уна Нешић
17. Павле Обрадовић
18. Урош Полексић
19. Филип Попа
20. Софија Пухача
21. Борис Ђурчић

Одељењски старешина:
Оливера Цветковић

Одељење 8/4

1. Ненад Андрејић
2. Лука Антић
3. Лука Бјелетић
4. Бојана Благојевић
5. Богдан Војновић
6. Андреа Георгиев
7. Милица Ђоковић
8. Вук Јовановић
9. Сара Которчевић
10. Милица Коцић
11. Стефан Марјановић
12. Јован Марковић
13. Петар Мијић
14. Лана Михајловић
15. Катарина Поповић
16. Тодор Поповић
17. Милица Савић
18. Анастасија Станић
19. Милица Стефановић
20. Константи Стошовић
21. Димитрије Чановић

Одељењски старешина:
Невенка Стефановић

ОНИ СУ НАМ ПРЕДАВАЛИ

Учитељице: Свјетлана Ненадић, Душица Мрдак, Биљана Антонијевић, Мира Симић.
Будући да је ова генерација осмака променила много предметних наставника и одељењских старешина, а да некога не изоставимо, наводимо оне који су последњи у низу.

Одељењско веће осмог разреда: Наташа Станојковић, српски језик; Оливера Цветковић, енглески језик; Драгана Булајић, немачки језик; Ружица Рајковић, математика; Анђелка Мустур, математика и информатика; Јоца Стојков и Александра Јелић, историја; Јелена Поповић, географија; Александра Радић и Лела Недељковић, биологија; Биљана Тадић, хемија; Наташа Табаковић, физика; Невенка Стефановић, Небојша Дабић и Наташа Ников, ТИО; Светлана Коркановић, музичка култура; Верица Ђурђевић и Симонида Радоњић, ликовна култура; Дијана Крстић, ЦСВ; Сениша Борковић, физичко васпитање; Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање; Зоран Чучковић, верска настава; Наташа Јовановић, психолог; Кристина Булатовић, педагог и Миомир Драгаш, директор школе.

8/1

8/2

8/3

8/4

✿ СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ ✿

Андреа Георгиев – спортисткиња генерације

Андреа Георгиев ученица 8/4, рођена је 07.07.2004. године у Београду.

Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра 2011. године.

Од седме године се бавила различитим спортовима. Преко плеса, ритмичке гимнастике, тениса и одбојке, до кошарке којој је посветила све своје слободно време. Наступа за ЖКК „Арт Баскет“ већ трећу годину за редом. У сезони 2017/2018. заједно са својом екипом освојила је бронзу на традиционалном „Осмомартовском турниру“, сребро на градском и државном првенству. На турниру у Опову добила је злато у појединачном шуту и још једно екипно злато. Сезону 2018/2019. започела је сребром на турниру у Печују у Мађарској. Турнир „Мимоза“ у Херцег Новом такође је обележила сребреном медаљом. На последњем „Осмомартовском турниру“ освојила је са својом екипом сребро. На градском и државном првенству освојила је сребро, да би за трећу сениорску екипу освојила злато. У другој кадетској екипи је освојила златну медаљу.

Ове године је ушла на шири списак репрезентације Србије што јој је донело максималан број спортских поена (10) за упис у спортску гимназију.

На школским такмичењима освојила: 7. разред - 3. место на општинском такмичењу у кошарци;

8. разред - 3. место на општинском такмичењу у кошарци, 3. место на општинском такмичењу у рукомету.

Димитрије Чановић – спортиста генерације

Димитрије Чановић ученик 8/4, рођен је 15.07.2004. године у Београду.

Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је септембра 2011. године.

Упоредо је завршио нижу музичку школу «Војислав Вучковић» одсек виолина у класи професора Биљане Јакшић Николић. Као млађи је тенирао разне спортове, све док у седмој години није почео да тренира кошарку у ШКК «Звездара». Са клубом и за школу је освајао разне медаље и дипломе - 6. разред: 1. место на општинском такмичењу у кошарци; 7. разред: 3. место на општинском такмичењу у кошарци; 8. разред: 2. место на општинском такмичењу у кошарци, 2. место у трчању на 800 метара на општинском такмичењу, 1. место у скоку у даљ – школско такмичење, 2. место у трчању на 30 метара – школско такмичење, 4. место у бацању медицинке – школско такмичење.

КАНДИДАТИ ЗА БАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

ЈЕЛЕНА МАКСИМОВИЋ, 8/2, рођена је у Београду, 26. новембра 2004. године, на општини Савски венац. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра месеца 2011. године, „прескочивши ограду“ из суседног вртића „Сунчица“, где је завршила програм предшколске наставе. Била је ђак учитељице Милеве Дачић (први и други разред), а потом Душице Мрдак (трећи и четврти разред). Од петог до осмог разреда била је у одељењу чији је разредни старешина био Синиша Борковић, наставник физичког васпитања (изузимајући прво полугође петог разреда, када је разредни старешина био наставник Миша Костић).

Завршила је све разреде основне школе са просечном оценом 5.00 и примерним владањем. Носилац је Светосавске награде у петом, седмом и осмог разреду. председавала је одељенском заједницом у седмом разреду. Похађала је бројне секције и додатне наставе из српског и енглеског језика, математике, физике, хемије, географије, биологије и других предмета. Активно је учествовала у организацији школских приредби и других догађаја у школи.

Током осмогодишњег школовања, учествовала је на бројним такмичењима, из више предмета (укључујући и спортска такмичења), на свим нивоима, од којих издвајамо следеће постигнуте резултате:

- 8. разред – 3. место на градском такмичењу из српског језика; 3. место на градском такмичењу из енглеског језика; 2. место на градском такмичењу из биологије; 2. место на градском такмичењу из географије;
- 7. разред – 3. место на такмичењу из енглеског језика “Willkommen”, 2. место на градском такмичењу из биологије;
- 6. разред – 2. место и сребрна медаља на међународном такмичењу из енглеског језика “HIPPO”, одржаном маја месеца 2017. године у Венецији, Италија; 3. место на градском такмичењу из биологије;
- 5. разред - 3. место на градском такмичењу из биологије.

И поред великих обавеза у школи и преданог рада и учења, увек је успевала да нађе времена и за дружење са другарима, у школи и ван ње, да заједнички ради на школским пројектима и задацима, да несебично дели своје знање са другим ученицима и да активно доприноси квалитетнијем животу и раду у школи.

УРОШ ПОЛЕКСИЋ, 8/3, рођен је 09. јуна 2004. године у Никшићу, Црна Гора. Са родитељима и сестром доселио се у Београд 2005. године, а основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао 2011. Све разреде завршио је са просеком 5,00 и примерним владањем. Кроз своје осмогодишње школовање Урош је постигао изузетне резултате у наставним и ваннаставним активностима, освајајући бројне награде и похвале на свим нивоима такмичења и из природних и из друштвених наука. Учествовао је у изради школских пројеката, на бројним приредбама, хору, новинарској секцији, секцији енглеског језика и шаховској секцији. Награде и похвале:

- Од 1. до 4. разреда осваја једно од првих места на појединачном и екипном шаховском првенству основних школа Звездаре;
- 5. разред – 2. место на појединачном шаховском првенству основних школа Звездаре; 2. место на Општинском такмичењу из српског језика; 2. место на Градском такмичењу из српског језика;
- 6. разред – 3. место на Општинском такмичењу из математике; 3. место на Општинском такмичењу из српског језика; 3. место на Општинском такмичењу соло певача; 2. место на Градском такмичењу из српског језика;
- 7. разред – 2. место на Општинском такмичењу из српског језика; 2. место на Општинском такмичењу из физике; пласман у полуфинале међународног такмичења из енглеског језика „HIPPO“; 2. место на Општинском такмичењу соло певача; 2. место на Градском такмичењу из физике; 2. место на Градском такмичењу из српског језика; 3. место на Државном такмичењу из физике;
- 8. разред – 2. место на Општинском такмичењу из математике; 3. место на општинском такмичењу из српског језика; 1. место на Општинском такмичењу из физике; 2. место на Општинском такмичењу из хемије; 3. место на Градском такмичењу из математике; 2. место на Градском такмичењу из физике; 1. место на Државном такмичењу из физике и похвала за учешће на СФО.

Урош је такође завршио основе програмирања у C# за децу 7. и 8. разреда у Рачунарској гeманзији. Одличан је у раду на рачунару у бројним програмима за писање, цртање, уекселу и изради презентација. У слободно време воли да чита енциклопедије, проучава бродове и веома је заинтересован за хемију и атомску физику. Бавио се одбојком и освојио бројне екипне медаље и похвале, бавио се тенисом, а тренутно тренира пливање. Урош је ведрог духа, дружељубив, културан и комуникативан, јасног става, одлучан, истрајан и праведан. Дobar је друг, воли да помогне другарима, да их покрене у раду и мотивише.

СОФИЈА ВУКАШИНОВИЋ, 8/3, рођена 08.01.2004. године у Зворнику, у Републици Српској, где је до 2016.године похађала Основну школу “Свети Сава”. У млађим разредима тренирала је одбојку, бавила се сликарством и фолклором, док јекроз читаву основну школу похађала различите школе енглеског језика. Основну школу “Иван Горан Ковачић” у Београду уписала је 2016.године, 6. разред. Такмичила се из различитих предмета док јеуспехе постигла на следећим:

- 6. разред - Физика: 1.место на општинском, 1. место на градском, 2. место на републичком такмичењу; Српски језик: 1. место на општинском такмичењу;
- 7. разред - Физика: 1. место на општинском, 1. место на градском, 3. место на републичком такмичењу; Српски језик: 2. место на општинском, 2. место на градском, пласман на републичко такмичење; - учешће на такмичењима Willkommen i Nirro из енглеског језика;
- 8. разред - Српски језик: 1. место на општинском, 2. место на градском и пласман на републичко.

На седници Наставничког већа, која је одржана 7. 6. 2019. године, за ђака генерације изабран је УРОШ ПОЛЕКСИЋ, 8/3.
ЧЕСТИТАМО!!!

ОВАКО СМО ПРОСЛАВИЛИ КРАЈ

Екскурзија осмог разреда

Екскурзија која је предвиђена за осми разред на релацији Београд-Ниш-Београд реализована је 20. и 21. априла.

Путовало је четири одељења са око 80 ученика, разредним старешинама и директором школе, уз ангажовање водича и туристичке агенције „Lui travel“. Првог дана посетили смо у околини Деспотовца манастир Манасију, задужбину деспота Стефана Лазаревића, Ресавску пећину, која спада у највеће и најлепше пећине у региону, манастир Раваницу, задужбину кнеза Лазара, где се налазе и његове мошти. У предвечерњим часовима обишли смо брдо Чегар изнад Ниша, на којем се одиграо бој на Чегру у време Првог српског устанка. Едукативном карактеру екскурзије допринео је туристички водич својим информацијама о дестинацијама и знаменитостима које сувиђене. Затим смо стигли у хотел „Видиковац“ у Нишу, где смо вечерали, а потом имали журку у дискотеци хотела. Сутрадан смо посетили археолошки музеј, Ђеле кулу изграђену од погинулих српских јунака у бици на Чегру и Нишску тврђаву која спада међу најочуваније тврђаве на Балканском полуострву. Имали смо слободно време за шетњу по центру града. При повратку за Београд, посетили смо Нишку

бању. Оба дана нас је пратило лепо време што је утицало на добро расположење.

У недељу увече стигли смо у Београд са лепим утисцима.

Милица Коцић, 8/4

ИЗЛОЖБА МАКЕТА СРПСКЕ ТРАДИЦИОНАЛНЕ КУЋЕ

Поводом Дана школе, 21. марта, одржана је изложба макета у кабинету ТИО и ТТ. Учесће на изложби су узели ученици 5. и 6. разреда са око 100 макета српске традиционалне куће (моравско-шумадијски тип) и макета стабала. Изложба је имала такмичарски карактер, где су најуспешнији били ученици 6/4 одељења. Потребно је напоменути да су ученици 6. разреда били задужени за макете српске традиционалне куће, а 5. разреда за макете стабала. Удружени рад је допринео да добијемо верну слику села.

Традиционалне српске куће (моравско-шумадијски тип) су куће са препознатљивим тремовима, са истакнутим дрвеним стубовима и луковима (или косницима) између њих, бело кречене фасаде и димњаци са кровом на четири воде.

Аутор изложбе: Н. Сиџфановић, ђроф. ТТ и ТуО

ЧАС КОЈИ ЈЕ ОБЕЛЕЖИО 100 ГОДИНА ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА

Ученици осмог разреда су 22.03.2019. године одржали час посвећен обележавању стогодишњице завршетка Првог светског рата, а у част жртвама које је Србија тада поднела. Часу су присуствовали ученици четвртог разреда. Надахнути храброшћу српских војника ученици су представили своје радове о великим српским победама, најзначајнијим личностима Првог светског рата, али и о великим страдањима и животу у рату. Правци кретања српске војске показани су на карти, а читаво излагање пратила је презентација са фотографијама. Час је завршен уз стихове „Плава гробнице“ Милутина Бојића. У припреми часа учествовале су наставнице географије Јелена Поповић и историје Александра Јелић. Час је реализовала наставница географије Јелена Поповић и ученици осмог разреда Јана Благојевић, Андреа Арсић, Димитрије Чановић, Андреа Георгијев, Милица Коцић, Сара Которчевић, Анастасија Станић, Димитрије Ристић, Гаврило Лазовић, Јаков Радивојевић. Презентацију је направио ученик Константин Стошовић.

Александра Јелић

Асоцијације

Поводом Дана школе, за ученике 5, 6, 7. и 8. разреда, у школској библиотеци је 21. марта 2019. године одржан квиз знања из српског језика „Асоцијације”. У квизу је учествовало 15 екипа, а у свакој екипи било је по 3 ученика. Асоцијације су биле из области граматике српског језика, правописа и књижевности. Обновили смо писање запете, атрибут и сонет, алегорију и суфиксе, подсетили се књижевних дела које смо читали и тумачили. Квиз су осмислиле и водиле наставнице српског језика Снежана Костић Хавари и Наташа Станојковић. У публици су били ученици свих разреда, наставници, учитељице, педагог Кристина Булатовић и директор школе Миомир Драгаш.

Победник петог разреда била је екипа одељења 5/4, победници шестог разреда били су ученици 6/1, а међу седмацима је прво место освојила екипа одељења 7/1. Ученици 8/2 Милица Живановић, Алекса Јовановић и Страхиња Лалић били су најбољи у решавању асоцијација међу осмацима. Победници квиза „Асоцијације” награђени су књигама Јасминке Петровић „Све је у реду”.

У ревијалном делу квиза наставници су имали прилику да играју против победника осмог разреда и покажу своје знање из српског језика. Наставници су повели јер су се сетили баладе „Женидба Милића Барјактара”, али су их осмаци ипак надиграли решивши „Плаву гробницу” и творбу претварањем. Одигране су и асоцијације између наставничких екипа. Наставници су показали да се сећају градива из средње школе, а ученици су сазнали да ће изучавати Гогоља, мотив мртве драге и да ће читати „Ану Карењину”. Осим што смо много тога научили, сви смо се лепо забавили.

Анастасија Сјанић, 8/4

Такмичење у пружању прве помоћи

Екипно такмичење Црвеног крста у пружању прве помоћи одржано је 19. маја 2019. године у Медицинској школи на Звездари. Нашу школу представљала је екипа која је у категорији подмлатка освојила 2. место. Нашу екипу представљале су Софија Савић, као вођа екипе, Јања Теофиловић и Анастасија Стојановић, као чистачи, Теодора Мрачић и Атина Станић, као техничари, и Ана Поповић као шести члан. Само такмичење није било лако и захтевало је концентрацију и посвећеност свих чланова екипе. Док су такмичари чекале објаву финалног рангирања екипа, атмосфера међу учесницима била је веома пријатна и опуштена. Овим приликом желимо да се захвалимо Црвеном крсту Звездаре на обуци која ће нам користити за цео живот, али такође и на дивном дружењу и подршци, како током обуке, тако и на самом такмичењу.

Ана Поповић, 6/2

ИГК – биоскоп

Трећег априла 2019. године организовано је филмско вече на које су били позвани ђаци 7. разреда. „Салют – 7” је назив узбудљивог руског филма о космонаутима и њиховим авантурама у свемиру. Заснован јена истинитој причи о драматичној мисији којој је циљ био да се спаси и оспособи истоимена станица. Ту долази до разних потешкоћа и у питање се доводи живот два храбра космонаута. Ова дирљива, али и врло узбудљива прича сведела се свим седмацима. Поред ђака 7. разреда „ИГК – биоскоп” је отворио своја врата и за ђаке 5. и 6. разреда. Ученици 5. разреда обележили су 8. март и погледали руски филм посвећен мамама, а који носи и симболичан назив „Мама”, док су ученици 6. разреда имали прилику да погледају руски филм –бајку „Последний богатырь”. Лепа вест за крај: „Отвара се биоскоп - ИГК!”, а филмских вечери ће, захваљујући наставници руског језика, Драгани Бајчета, уједно и организатору, бити још и то ускоро! А нама остаје да их жељно ишчекујемо и радујемо се сваком новом и узбудљивом филму.

Милица Кукањац, 7/2

ОД ЛУТКЕ ДО ЗНАЊА

На часовима ликовне културе ученици четвртог разреда су правили лутке рециклажом тетрапака, које ће даљу употребну вредност наћи као дидактичка средства у реализацији наставе српског језика, грађанског васпитања и драмске секције од првог до четвртог разреда. Примењујући знање са недавно одржаног семинара, учитељице су корак по корак стрпљиво објашњавале сваком ученику.

Тако су настали изузетни производи. Сваки ученик је на креативан начин дошао до јединственог решења. На интересантан начин, ученици су применили и обновили знања о материјалима, њиховим својствима, значају рециклаже и на тај начин остварили међупредметну корелацију српског језика, природе и друштва, ликовне и музичке културе, чувара природе и драмске секције. Овакав начин реализације наставе подстиче сарадничке односе међу ученицима, јача тимски дух као и самопоуздање сваког појединца приликом представљања свог производа рада.

Душица Мргак

Наши мали хуманитарци

У суботу, 20. априла 2019. године били смо поносни домаћини Општинског такмичења ученика 4. разреда у квизу "Шта знам о Црвеном крсту и давалаштву крви". Угостили смо другаре из основних школа "Владислав Петковић Дис", "Марија Бурсаћ", "1300 капара" и "Вељко Дугошевић".

Из наше школе такмичило се четири екипе, једна од екипа освојила је велико 3. место и поносно понела медаље за своју школу. Такмичење је протекло у сјајној атмосфери, неизвесни су били резултати јер је конкуренција била јака. Деца су имала прилику да виде како се даје вештачко дисање, како се превијају одређене повреде и како се маркиранти спремају за такмичење. Честитамо другарима из школе „Вељко Дугошевић“ који су освојили 1. место и желимо им пуно успеха у даљем такмичењу.

Такмичарски дух и дружење са вршњацима обележили су овај дан. Било је то дивно искуство. Радујемо се неком новом сусрету.

Маријана Појовић

Спортске игре младих

Спорџске иѳре младих организовале су турнир у игри *Између две ваѳре* на територији града Београда. Турнир је реализован 12.4.2019. у ОШ „Павле Савић“. Мешовите екипе ученика млађих разреда наше школе имале су по 10 играча (дечаѳи и девојѳице). Ово је био диван догађај који је укључио велики број деце, која су се такмичила и навѳјала за своје другаре. Наши ученици су показали велики жар и фер-плеј игру, због чега су посебно похваљени од стране организатора. На то смо нарочито поносни. Честитамо нашим спорѳистима!

Каѳарина Пеѳровић, учитељица

УКРАЈИНСКИ ВЕНЧИЋИ

Ева Андрић, ученица 1/3, рођена је у Кијеву, у Украјини. Иако има само 6 година потрудила се да савлада српски језик и градиво 1. разреда. Са својом мамом, Антонином Кожухар и њеном колегицом, у петак, 24. маја 2019. године, организовала је ликовну радионицу – Израда украјинских венчића.

Ученици су правили венчиће од сатенских трака, бисерчића и картона. Сви ученици су уживали у радионици, а направљене венчиће су поклонили драгим особама. Путем кратког филма упознали су се са Украјином, а имали су прилику и да обуку украјинску народну ношњу и да се сликају у њој.

Венчићи које су ученици правили представљају један од најстаријих украјинских симбола. Носе га девојке које га плету од цвећа и трава и украшавају упадљивим тракама.

Украјинци се према венцу односе са поштовањем и великом пажњом. Украјински девојачки венац није само украс, већ и снажна амајлија. Венац је „књига“ душе младе девојке. На језику цвећа она изражава своја осећања. Црвена боја је симбол љубави, љубичаста – мудрости, зелена – младости, бела – среће, плава – здравља, жута представља Сунце... Такође, према изгледу и богатству венца могао се видети статус и порекло девојке. Венац се увек плете са посебном пажњом и стрпљењем, јер је у његовој основи љубав према природи и поштовање према домовини.

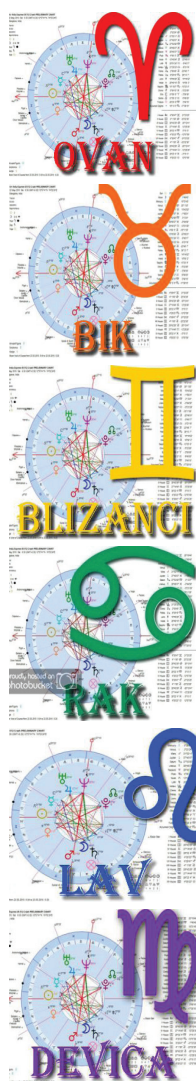
Ева Андрић, 1/3 у сарадњи са учитељицом Слађаном Павићевић

НАШ ПАНО

Украсили смо нашу учионицу дивним радовима, које смо правили на часу ликовне културе са учитељицом. Темперама и воденим бојама створили смо много необичних вазица са цвећем.

Марко и Новак, 1/4

Школа - Неизбежан сусрет са физичарком у августу. Ако хоћете тада да будете на мору, научите на време: Која је просечна брзина ђака, док га јури теткица са метлом? Здравље - Ваша крива кичма данас ће бити исправљена. Директор ће спровести нове методе. Љубав - Позајмите јој своје чарапе за физичко! Тако ћете имати нешто заједничко - гљивице.

Школа - Постоји могућност да касните на први час, јер ћете чекати у реду за бурек. Професорка вас неће разумети, јер је вегетеријанка и уписаће вас. Здравље - Понесите кишобран ако планирате у прву клупу, јер професорка није урадила предњи зуб. Морате се заштитити! Љубав - Цедуља за време биологије не значи заједнички излазак на палачинке. Пошаљите јој љубавни састав који вам мама напише.

Школа - За длаку ће вам измаћи петица. Добиће је друг поред вас . САВЕТ: Сутра седите на његово место. Здравље - Показаћете знаке нервозе, јер нећете моћи да напишете састав на тему: „Да сам виљушка“. Љубав - Не прилазите симпатији из треће клупе, није опрала зубе јер јој је пас појео четкицу.

Школа - Очекујте да вас директор на разгласу позове да одете до пекаре да му купите бурек за доручак. Не брините! Масним прстима вам неће уписати укор који сте заслужили. Здравље - Могућност уганућа зглоба, јер теткице нису штеделе воду за брисање степеништа. Љубав - Слободно понудите својом ужином девојчицу која вам се свиђа. Заволећете је још више када сазнате да је на дијети.

Школа - Постоји могућност да овај разред продужите на још годину дана . Ако вас питају : „Зашто сте попустили?“ реците да паметнији попушта. Здравље - Чувајте се црепова који падају са школског крова, директор вам може тражити одштету за сваки поломљени. Љубав - Ваш први пољубац у школском wc-у прекинуће нечије ...

Школа - Професор историје ће толико викати, тако не покушавајте узалуд да одремате на његовом часу. Сачекајте физичко и опружите се на струњачу к’о човек. Здравље - Без тегаба, осим израженог кашља због избегавања одговора на питања на која ионако не знате одговор. Љубав - Ненаспавани сте, јер сте заборавили да спавате, па ћете Ану назвати Тамара. Избегавајте конверзацију.

Вук Срејић, 7/2

РИЗНИЦА

„Богати за себе остављају прекомерне резерве ствари које им нису потребне, док милиони живе на рубу глади. Ако би свако ограничио свој посед само на оно што му је заиста потребно, нико не би морао да живи у беди и сви би били задовољни.“ (Ганди)

„Здрав човек има хиљаду жеља, болестан само једну.“ (Чехов)

„Детету не треба дати рибу, него га научити да пеца.“ (кинеска пословица)

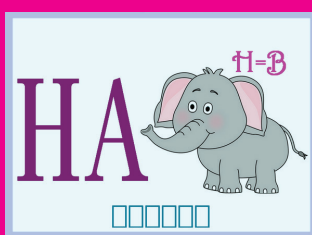
„Срећа је као лептир – што је више јурите она даље бежи.

Али ако се фокусирате на друге ствари, она ће доћи сама на ваше раме.“ (народна изрека)

„У животу ћете успети само ако тежите да имате оно што вам је заиста потребно.“ (народна изрека)

„Није тешко бити добар. Тешко је бити праведан.“ (Виктор Иго)

„Није мудар онај ко много зна, већ онај ко зна оно што му је потребно.“ (пољска пословица)

**РЕШИ
РЕБУСЕ**

ЧИТАЊЕ ЈЕ У МОДИ

Спроведена је анкета о читању у одељењима петих разреда. Постављена су следећа питања:

1. Које се књиге и часописи читају?
2. Да ли се књиге купују као рођендански поклон?
3. Колико се често иде у библиотеку?
4. Најбољи роман је...?
5. Да ли читате редовно лектире?
6. Шта бисте препоручили за читање?

Наши драги петаци су одговорили следеће:

„Волимо да читамо занимљиве и авантуристичке књиге. Такве књиге нас забаве и задрже нам пажњу. Неке од омиљених књига су: *Бака Ђанџиер* и *Дневник шоњавка*. Волимо да се забавимо док читамо *Мали забавник*, али често коментаришемо одећу и шминку у модним часописима.“

Кад је неки рођендан, петаци обично купују књиге које слављеник са уживањем прочита. Неке ученице се баш обрадују када добију за поклон – књигу.

Што се тиче библиотеке, кажу: „Сви волимо да идемо у библиотеку јер је то место у коме свако може да ужива у читању. Свако дете може да пронађе барем једну књигу која му се допада“. Наша школска библиотека је непрестано испуњена радозналим читаоцима. Међу корицама књига живи читав један чаробни свет који је веома привлачан петацима.

Најбољи роман по мишљењу петака је роман „Хајдуци“ Бранислава Нушића. Без обзира на бројне ауторе који пишу за децу, овај роман је понео титулу најбољег у школској 2018/2019. години.

У петом разреду се посебна пажња поклања књизи и читалачкој култури. Ништа не може да замени читање: читајући се расте и улази у тајну света, тајну живота, тајну човека. Стога, „ми редовно читамо лектире, међутим, понекад се деси да је неко не прочита“. Домаћа лектира ревносно читаче подстиче да још више читају и истражују, а оне који не воле лектиру треба да придобије за читање.

Петаци препоручују књиге које су занимљиве и смешне. Можда би најбоље било да прочитате „Баку гангстера“ или „Демонског зубара“ од Дејвида Вилијемса; а за оне који се не могу уклопити у друштво популарних препоручујемо „Дневник једне штреберке“ од Рејчел Рене Расел.

Сара Мишровић и Маша Перовић, 5/3

Мотив пријатељства у роману „Аги и Ема“

Једина ствар на свету без које не можемо да живимо је пријатељство. Оно не може да се купи, већ мора да се заслужи. У сваком тренутку прави пријатељ биће увек ту за тебе.

Тако се у роману „Аги и Ема“ говори о правом пријатељству између дечака Агија и старице Еме. Она је живела преко пута Агијеве куће, у старом расклиманом замку. Пошто је Агију било веома досадно, а родитељи му никад нису били код куће, једва је дочекао да нађе правог пријатеља. Појавила се Ема, забавна и луцкаста старица која га је веома волела. Куповала му је сладолед, водила га у шетње по музеју, причала му о свему и свачему. Трудила се да му живот учини лепшим. Стално су се дописивали писмима.

Аги није био више тужан, већ јако срећан. Старица је разумела његову усамљеност и увела га је у нови свет маште. Пружила му је искрено пријатељство, које би свако пожелео.

Мени се роман свидео и предлажем свима да га прочитају. Из романа сам научила да је пријатељство најважнија ствар у животу. Живот са пријатељима и без њих није исти.

Нина Јанковић, 5/3

ПАМЕТАН ПРОВОД

Изложба „Крај Великог рата 1917–1918” је постављена поводом обе-
лежавања стогодишњице Првог светског рата. Историјски музеј Србије је
посветио велику пажњу овој годишњици организујући запажене изло-
жбе у земљи и иностранству. Изложба је савремени музејски пројекат
који настоји да аутентичним материјалима, упечатљивом сценографи-
јом, звучним и светлосним ефектима и употребом технологија прошире-
не и виртуелне стварности, што потпуније и веродостојније приближи
догађаје из последњих ратних година када је српска војска, након вели-

ких страдања и опоравка у савезничким земљама, започела операције за коначну победу и повратак у отаџбину.

Желели смо да погледамо ову необичну музејску поставку. Била је наставна субота и наша разредна, Мирјана Марковић, нас је повела после часова до Трга Николе Пашића где се налази музеј. Пажњу нам је држала ова ин-
тересантна интерактивна изложба и наравно, кустос. Он нас је својом причом увео у ово чувено раздобље. Сазна-
ли смо разне чињенице и занимљивости за које никад до сада нисмо чули. Целој тој атмосфери допринели су и
стихови познате песме Милутина Бојића „Плава гробница“. Свима саветујемо да посете ову феноменалну изложбу
зато што је веома едукативна, а у исто време и занимљива. Поставка ће трајати до новембра 2019. године.

Александра Тарајић и Нина Косић, 7/1

39 СТЕПЕНИКА

Док траје реновирање матичне зграде позоришта “Бошко Буха”, њи-
хове представе изводе се на сцени УК “Вук”. За то време ми се трудимо
да одгледамо што више представа на њиховој Вечерњој сцени, за коју
кажу да је адолесцентска. Представа „39 степеника” премијерно је из-
ведена 12.12.2014. године. Ми, ученици 7/1 и 7/3, са задовољством смо је одгледали 21.5.2019. Комад је написао
Патрик Барлоу, на основу романа Џона Бакена и филма Алфреда Хичкока. На српски га је превео и адаптирао
редитељ представе Владимир Алексић.

У филму из 1935. године, у жанру комедије, мистерије и трилера, радња се дешава у Лондону, у шпијунском
миљеу. Представа је врло једноставна са скромном сценографијом која је била врло функционална (глумци су
је сами формирали). Радња саме представе се одвијала у Лондону где главни јунак бива оптужен за убиство које
није починио. Бежећи од оптужбе и тражећи човека без дела малог прста, пролази кроз разне авантуре, како љубавне,
тако и животне. На свој начин успева да дође до решења ми-
стерије и открића тајне тих 39 степеника. Улоге мајсторски
игра добро увежбана екипа: **Андрија Милошевић, Анаста-
сиа Мандић, Горан Јевтић и Виктор Савић.**

Представа је врло забавна и динамична, па су се глумци
дословно презнојили, а ми бескрајно забавили. Највише су
нам се допале глумачке бравуре Горана Јевтића и импрови-
зације Андрије Милошевића који је врло радо комуницирао
са публиком. И остали глумци су били сјајни. Био је ово још
један паметан провод.

Александра Тарајић, 7/1

јили четврто место. Ученица 8/2, **Јелена Максимовић** изборила је треће место, а њен друг из одељења **Филип Антић** - прво место.

Зоран Чучковић, наставник верске наставе

И наши ученици су пливали за Часни крст

Пливање за Часни крст организовала је Канцеларија за верску наставу Архиепископије београдско-карловачке, уз благослов патријарха Иринеја и подршку Спортског савеза Београда. Реализовано је на празник Крстовдан, 18.01.2019. године у 10 часова на базену Ташмајдан. Учествовали су ђаци од 7 до 14 година. Такмичари су били подељени у две групе. Прву групу су чинили ученици од 1. до 4. разреда, а другу од 5. до 8. Учествовало је више општина, а општина Звездара се такмичила са Врачаром. Учествовали су наши ученици из четвртог разреда, **Ана Тодоровић** из 4/4 и **Максим Киса** из 4/2. Они су осво-

Пролећни маскенбал

У понедељак, 1. априла, у школском дворишту, организован је тематски маскенбал за ученике млађих разреда. (На слици лево је победник.)

Теме маскенбала биле су „Стари занати“ и „Знамените историјске личности“. Учествовали су сви ученици млађих разреда. Имали су прилично захтевне теме, али су били изузетно креативни и маштовити.

Потрудили су се да са родитељима осмисле и направе костиме, па су нас оригиналим издањем вратили у давну прошлост.

Кайарина Миловановић

Ускршњи базар

Током априла моји другари из првог разреда и ја смо са учитељицама вредно припремали традиционални ускршњи базар. Родитељи и баке су се такође укључили у израду украса. Показали су нам да су, иако су велики, итекако спремни за игру, али и то да су увек спремни да нам помогну својим креативним идејама и вештим рукама. Посебно нас је изненадила бака нашег друга из 1/3 која је била највреднија од свих нас и одлучила да поред украса који ће се наћи на нашем штанду, украси и нашу учионицу једним великим ускршњим дрветом. Другаре из 1/4 је обрадовала једна мама која је такође за учионицу купила ускршње дрво.

Сала је била пуна шарених јаја, веселих зека, пилића и украса. На базару је било пуно деце и родитеља који су куповали разне украсе које су правила деца, односно ми и други ђаци наше школе. Опробали смо се као продавци на базару, а у томе су нам помогле и поједине маме и учитељице које су продавале са нама. Било је веома забавно и једва чекам следећи базар.

Миња Перовић, 1/3 и њена учитељица М. М.

ВРЕДНИ ДРУГАЦИ

Ива Томић - балет

Ива тренира балет већ три године у школи „Константина Костјукова“, који је и оснивач ове балетске школе. Константин је и њен идол. Наступала је у Народном позоршту. Балет јој се свиђа зато што људи могу да је виде у што бољем светлу. Захваљујући балету постала је грациозна, научила је да буде пажљива и истрајна, али и дружељубива. Такође, тренира и одбојку, али више воли балет. Балет јој помаже да се боље сконцентрише на контролном, али, наравно и на вежбе, или кореографију.

Дуња Вослар - гимнастика

Дуња воли гимнастику пошто прави разне покрете и фигуре, ужива у тренинзима. Воли да учи нове покрете. Захваљујући бројним предностима, гимнастика представља добру основу за друге спортове јер подједнако развија ум и тело појединца. Она не би тренирала ниједан други спорт. Дуњин идол је Софи Доси, веома позната гимнастичарка. Гимнастика јој помаже да буде бржа и елантија. Благоворно деловање гимнастике на ум и тело младих особа као циљ има постизање невероватних резултата и померање граница издржљивости и спретности појединца.

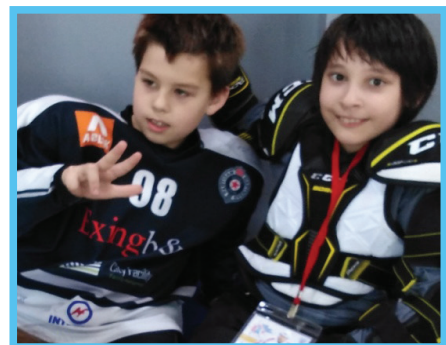
Давид Давари - фудбал

Давид је почео да тренира фудбал у клубу „Интернационал“ од првог разреда. Схватио је да се постаје бољи фудбалер ако је неко добар друг, који је спреман да преузме део одговорности и који се ангажовано и критички односи према свом окружењу. Нема замерке том спорту. Никада не би хтео да тренира било који други спорт. Идол му је Нејмар Јуниор. Његов клуб је освојио је 3. место у СОС лиги.

Милан Беговић и Огњен Јанчић - хокеј

Ова два другара тренирају хокеј још од 2013. године. Хокеј на леду настао је у Канади средином деветнаестог века. Принцип игре је да две екипе покушају да постигну гол убацивајући пак (плочица од тврде гуме) у противничку мрежу и то уз помоћ штапа. Прва забележена утакмица одиграна је 1855. године. Бројне су предности за њих: учење вештина које поправљају окретност, снагу и координацију. Хокеј на леду, такође, може да развије самопоуздање, самопоштовање, спортски дух и екипне (тимске) вештине. Путовали су много са својим клубом и освајали углавном златне медаље. Имају много диплома. Ниједан од њих не би тренирао било који други спорт. Огњену је идол Венчки, а Милану Кери Прајс.

Исправка: Извињавамо се и исправљамо презиме ученице Нађе Николић, 2/3, које смо у прошлом броју погрешно написали. - Редакција

Софија Дујићина, 5/1

Мало другачији Нушић

Капетан: Жико, шта сад да радим, шта ми саветујеш?

Жика: Па, ја бих рекао да Ви пустите Ђоку, а да министру кажете да је сумњиво лице побегло.

Капетан: Добро, може се то и десити, али шта ћу са списима? Шта ако ми их министар буде тражио?

Жика: Хм... реците му да је сумњиво лице узело списе и заједно са њима побегло.

Капетан: Није то лоша идеја, морам признати, али ипак ћу морати још мало да размислим о томе. (следећег дана)

Капетан: Жико, иди пошаљи ово писмо министру, али најпре га прочитај и реци шта мислиш.

Жика: (чита наглас) Господине министре, обавештавамо Вас да је сумњиво лице, иако је било под врхунским надзором, синоћ побегло из затвора (остатак писма чита у себи). Нисте написали ништа за списе, шта ако Вас министар буде питао за њих?

Капетан: (размишља) Па, ако баш буде инсистирао, смислићу ја нешто, овако ризикујем да ме отпусти, побегло је сумњиво лице, а и нема антидинастичких списа. А то да неко побегне, то не би требало да се деси једном средском капетану, мислиће да сам неспособан.

Жика: Добро мислите, капетане! (после три дана)

Јоса: Господине Жико, хајде, молим те, дај ову депешу капетану.

Жика: (улази у капетанову канцеларију): Депеша!

Капетан: Од министра?

Жика: Јесте!

Капетан: Читај, Жико!

Жика: (чита) Пошто је сумњиво лице побегло, оне списе о којима сте причали, лично ми донесите у Београд.

Капетан: Знао сам!

Жика: Па шта ћете сад?

Капетан: Написаћу ја нешто у шта би могао да поверује. (у Београду у министровој канцеларији)

Министар: Добар дан, капетане.

Капетан: Добар дан, господине министре.

Министар: Антидинастички списи, где су, јесте ли их понели?

Капетан(нервозно): Јесам, јесам, ево их у мом џепу (узима списе и ставља их пред министра).

Министар: Па ово нису списи, ово је обична карта!

Капетан: Јесте то обична карта, али погледајте мало боље. Да ли видите ове стрелице (показује их). Ја верујем да је то план напада на Србију.

Министар: Какав план напада, о чему Ви причате, изнад карте пише Србија за време Првог српског устанка, ово је обична историјска карта! Где сте је нашли?

Капетан: У џепу сумњивог лица.

Министар: А шта ће њему карта Првог српског устанка, реците ми истину!

Капетан: Истину вам говорим све време.

Министар: Ако ми не кажете истину, бићете смењени. А сада, ако немате шта да ми кажете, вратите се кући. (после капетановог повратка)

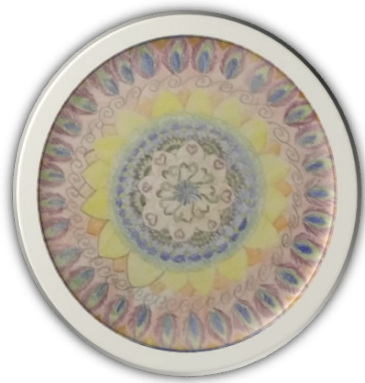
Жика: И, капетане, је ли поверовао?

Капетан: Није Жико, сменио ме је, имам три дана да напустим овај посао.

Жика: Па шта ћете сада?

Капетан: Па ништа Жико, вратићу се на стари посао, читаћу туђа писма.

Јелена Максимовић, 8/2

Нушић у свом и нашем времену

За воланом таксија седи човек педесетих година и прима муштерију. Таксиста је дипломирани историчар уметности. Изгубио је посао када није дозволио да се посебно осетљиви експонати преместе из Народног музеја без претходне заштите, што је његов наследник урадио без поговора.

У такси улази млад човек, тридесетих година, у фирмираном оделу са слушалицама у ушима, разговара. Изговара адресу и наставља разговор.

Младић: Ма, нема шта ту, брате, да се питате. Носите ту старудију негде. Шта ја знам где? Питајте ове са отпада да ли хоће да је купе. Само ослободите тај простор. Знаш ти која је то кинта, брате? Има то да издајемо. Све ће да се слива у државну касу, па кад чује министар шта смо урадили, има да полетимо ка врху, брате.

Таксиста га гледа у ретровизору. Примећује самозадовољан израз младићевог лица, његову површност и незнање.

Таксиста: Извините, нисам могао, а да не чујем разговор. Какву старудију и одакле бацате, ако смем да знам? Можда бих нешто купио...

Младић: Ма, брате, ја радим у Министарству културе. Појма немам какво је то ђубре. То је магацин Народног музеја. Кажу нека старудија из 13.тог века. Све то зарђало, старо, никакво. Ко ће то још да држи. Брате, па старо је 8 векова. А простор, огроман! Кад се среди, има само да сипа кинта, а онда ћу ја лепо право на место министра.

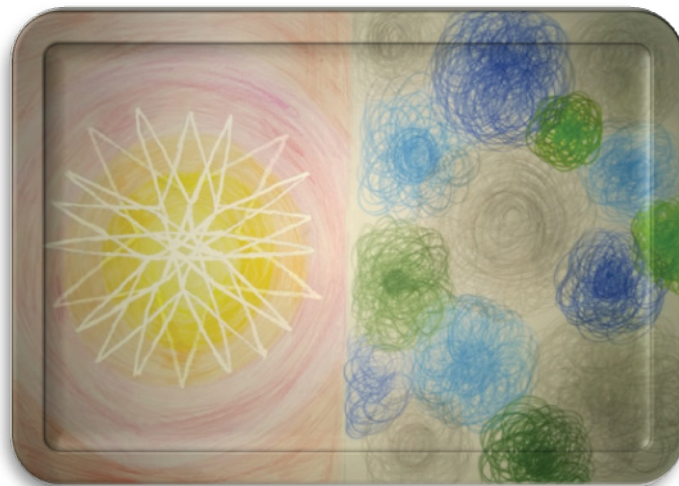
Таксиста зна о каквој се националној заоставштини ради. Стеже волан и уздише.

Таксиста: А Ви сте, сигуран сам, дипломирали на неком уметничком факултету?

Младић: Ма каква уметност, брате. Ко ће са тим да се смара? Ја сам завршио средњу пољопривредну, па сам онда мало студирао. Видим, није то за мене, па баталим. Похватам везе и углавим се ту где сам сад. Али нисам ја глуп. Знам ја како се у животу успева. Упамти моје лице. Бићеш поносан кад будеш причао ортацима да си возио будућег министра културе.

Таксиста трепну, отвори уста да нешто каже, па уместо тога удахну ваздух и у тишини настави да вози.

Константин Стошовић, 8/4

„ИЗДАНЦИ“, 17. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЕЗИЈЕ ДЕЦЕ ПЕСНИКА

На овогодишњем Фестивалу учествовале су 22 школе из 4 државе, 236 ученика са 391 песмом. Ученица наше школе Марија Штиглић, б/4, освојила је трећу награду за своју песму „Милион свега“. Свечана додела овогодишњих награда и похвалница одржана је 24.4.2019. године у Основној школи „Јован Стерија Поповић“, која је и организатор овог такмичења.

С. К. Х.

Необична бајка

Били једном краљ и краљица, имали су шесторо деце, тројицу синова и три кћери. Свака кћер имала је магичног коња, а сваки син змаја. Једне ноћи најстаријој ћерки нестане прелепи крилати коњ.

Целог дана су га тражили и не нађоше га, једино што су нашли била је црвена крљушт. Змај првог сина је био плав, змај другог златан, а змај трећег црвен. Најстарија сестра се страшно наљутила на најмлађег брата и окривила његовог змаја. У дворцу су постојале три собе, једна за змаја најстаријег сина, друга за змаја средњег, а трећа за змаја најмлађег сина. Сваке ноћи змајеви се закључавају и није било шансе да змај побегне, а да се не примети. Најстарији и средњи син рекоше да ће наћи змаја и коња. Краљ и краљица их одвраћаше, али они ипак пођоше. Док су тражили змаја и коња, једне ноћи најстарија сестра нестане. Када су се вратили без коња и видели да им нема сестре, уплашише се. Овај пут не нађоше црвену крљушт, већ љубичасту и плаво перо. У врту су имали једну велику кућу у којој је живела краљева мајка, која је знала све о магичним бићима. Две сестре и један брат одоше код ње и однесоше јој перо и крљушт. Она рече: „Такво перо има само ретка птица из суседног краљевства, тамо живе краљ и краљица са сином и ћерком. Да бисте отишли тамо, мораћете да ходате три дана. Ако будете летели на змајевима, стићи ћете за дан.“

То им рече и најмлађем унуку даде магични мач, средњој унуци даде магичну златну птицу која испуњава жеље и најмлађој унуци даде златну јабуку. На змајевима стигоше у суседно краљевство. Дођоше до дворца. Пред дворцем је стајао медвед који рече: „Ако желите да уђете, дајте ми нешто непроцељиво.“ Најмлађа унука му даде златну јабуку и он их пусти. Чим су ушли у дворац, пред њима се створе једна дрвена врата са несаломивим катанцем. Брат извуче магични мач и одмах га сломи. Отворише се врата и они угледаше принцезу. Принцеза им одмах затражи да изађу из дворца. Они одбише, а она се окрете и рече стражи: „Изаберите их!“ Кад се окренула, они угледаше плава пера на огртачу, а најмлађа сестра зажели да се стражари претворе у птице. То се деси и птице одлетеше. Принцеза се наљуљути и претвори се у црвено-плаво-љубичасту змајску птицу и рече: „Ако сте дошли по сестру одлазите, она припада мом брату сада!“ Бљуне ватру на њих, а најмлађа сестра пожели велики штит у том тренутку и све их заштити. Затим средња сестра пожели да се принцеза претвори у миша и то се деси. Сви заједно пожелеле да нађу коња и њихову сестру, а она се ту створи пред њима и сви се заједно вратише кући. Након тога више никада нико није био отет и живели су срећно до краја живота.

Марија Мајдалена Милејић, 7/4

И данас Нушић

Мало је људи у историји Србије као што је Бранислав Нушић. Са правом се сматра нашим највећим комедиографом, а био је и много више од тога. Нушићева заоставштина је велика, ученици још у основним школама читају његова дела. Школе и

улице широм Србије носе његово име. Подигнуто му је неколико споменика, а постоје и значајни позоришни фестивали у његову част.

По овоме што је наведено, чини се да наш народ цени његов рад. Својевремено, Нушић је живео у Смедереву, а кућа у којој је боравио и даље је очувана. Чак и улица у којој се налази добила је име по њему. А шта се налази у кући у којој је живео овако велики човек? У држави у којој се цене култура и традиција било би нормално да се налази музеј или изложба о његовим делима и раду. Ипак, оно што диктира шта ће се налазити у њој је тржиште. Људима није стало да иду на такво место и зато се у кући у којој је живео не налази музеј, већ, ни мање ни више, него пекара. Најести се буреком изгледа лепше него надахнути се културом.

Имао би и данас Нушић и те како о чему да пише.

У Србији је буреком неким дражи од културе. Да се макар пекара зове по њему и да служи јела која је волео. Да у њој барем можемо да купимо „Нушићев буреком“ или „Сумњиву погачицу“, али ни толико.

Данашњи медији и естрада, па ни политичари који би требало да су најобразованији међу нама, нису, нажалост, мерило културе, нису узор који би требало следити. Ми смо народ који нема јасан систем вредности, већ се проналази у екстремним ситуацијама. Највише се прича о несрећама, преварама, заверама, убиствима, а мало о лепим стварима, добрим делима, заслужним људима.

И поред свега овога мислим да је надахнути се културом лепше него најести се буреком. Морамо да схватимо да нисмо друштво које нема вредности, већ да смо оне праве престали да ценимо.

Лука Вукосављевић, 8/1

Учионица

Четири реда столица,
Столова и полица,
Свесака, књига, гумица,
Пар цртежа и скица.

У клупи два су ђака,
Ил другака, ил осмака,
Два првака, четвртака,
Два седмака, друга јака.

Састави многи, различите теме,
Игре, разговори, разне шеме,
Лист, биљка, њено семе,
Шарене слике, за физичко опреме.

Наставници врло фини,
Ученици баш солидни,
Педагози позитивни,
Све то моју учионицу чини.

Јована Чамајић, 4/3

Мој пријатељ ватрогасац

Ја и мој тата Јоца
имамо другара,
ватрогасца спасиоца.

Херој он је сваког ђака,
његова спретност
оставља без даха.

Ватру гаси,
мачку спаси.

Кад опасност нека вреба,
ватрогасац свима треба.

Огњен Јанчић, 2/3

Мој пријатељ ватрогасац

Добровољно ватрогасно друштво Звездара и Ватрогасни савез Београд организовали су конкурс за избор најбољих литерарних и ликовних радова на тему „Мој пријатељ ватрогасац“.

Поред великог броја учесника, нашли су се и ученици одељења **2/3**, који су постигли одличне резултате на конкурс. У категорији литерарних радова **Огњен Јанчић** је својом песмом освојио **прво** место на општини и **треће** место на граду. У категорији ликовних радова, на општинском нивоу, **прво** место заузела је **Љубица Ђуретић**

и друго Катарина Бера и Милован Беговић и **треће** место Софија Шалетић и Реља Савић.

Ученици наше школе награђени су дипломама и књигама. Честитамо и желимо им још много успеха!

Олиџа, њихова учишћељица

Наши шахисти

Ученици другог разреда су се такмичили у шаху. Освојили су бројне награде.

Кроз дружење и игру показали су одличне резултате.

Честитамо!

Прича једног платана

Отварам очи. Зашто нисам у соби са спуштеним ролетнама? Зашто сам у усправном положају када обично спавам лежећи. Гледам око себе, трава, капљице росе, ведро небо, сунце. Ја сам дрво. Оствариле су се мамине речи - ако не учиш постаћеш биљка.

Посматрам. Долазе инсекти. Пробудио сам се пре пчела. Муве досађују. Врте се у круг као муве без главе. Прозлазе баке и деке са цегерима. Родитељи воде децу у школу. Гужвају се аутомобили. Благо мени не морам ушколу! Нећу моћи да се склоним у хлад јер сам овде највише дрво. Не могу да отерам ове бубе, голицају ме. Ђаци се враћају из школе. Поседе мало у мом хладу. Гледају мобилне телефоне. Дај мало! Аууу! То боли. Неко ми вуче грану. Еј ти, престани! Не чује ме. Гладан сам. Како оно беше ради фотосинтеза. Мрачно је. Хладно ми је. Уморан сам од стајања. Да сам могао, онесвестио бих се.

Није лако бити биљка. Спава ми се. Надам се да ће мамина претња ујутру нестати јер сам обећао себи да почињем да учим.

Павле Јововић, 6/2

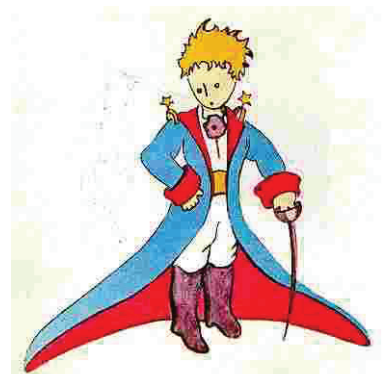
Сусрет са Малим Принцом

Ноћ ми је била немирна. Сан се прекидао мислима о писменом задатку на тему **Како би изгледао мој сусрет са Малим Принцом**.

Скочио сам из кревета и пожурио ка кавезу у коме је мој зец. Није се чуо, а обично је ујутру бучан и тражи доручак. Стајао је на две ноге и гледао се очи у очи са дечаком чудно обученим.

- Зашто је он у кавезу? Да ли га волиш? Да ли је он твој пријатељ?
- Био сам затрпан гомилом питања која су била сасвим исправна и логична.
- Он је мој зец. Ја га волим и старам се о њему.
- Шта значи старати се?
- Негујем га, храним и волим га.
- Ако га волиш, зашто је заробљен?
- Не смем да га пустим да не прогризе каблове од компјутера.
- Кога штитиш, зеца или каблове?
- Штитим обоје. Зец би од струје могао да погине, а рачунар би се покварио. Обоје су ми потребни и ја их волим и чувам.
- Да ли тебе воли зец кога си заробио?
- Он је мој кућни љубимац. Прихватио је моју пажњу и љубав и у знак захвалности воли и он мене.

Много је нових речи од мене сазнао Мали Принц, јер то је био он. Не знам да ли је све разумео. Компјутер, каблови, старати се, погинути, волети, кућни љубимац, захвалност... Све ће то схватити кроз живот и одрастање.

Никола Шујић, 7/3

Планета чиста нека заблиста

Планета чиста нека заблиста.
Сваки лист на дрвету да олиста.
Нека процвета сваки цвет
и да схватимо колико је леп свет!

Пластичних кеса да не буде више,
само цвеће што лепо мирише.
Не бацајмо по улици смеће
јер нам природа опростити неће!

Дрвећа да посадимо што више
да нам планета лепше дише.
Свако од нас може допринети мало
ако му је до планете стало!

Нина Губеринић, 2/3

Милион свега

Тамо где Сунце спава,
Тамо где се Месец буди,
Тамо на небу се виде
Одрази милион људи.

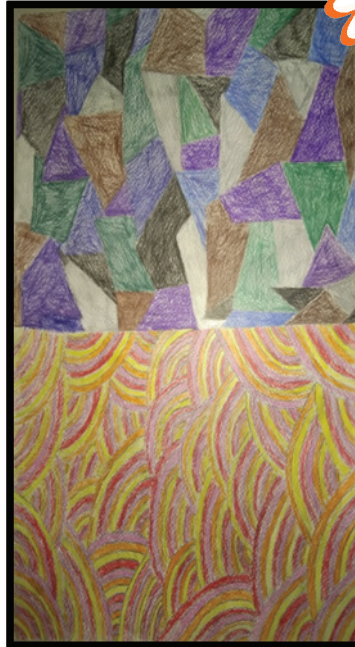
Милион осмеха,
Милион суза,
Милион разних чуда.
Међу њима си и ти,
Онај одраз најјаснији.

Тамо где ћебе све греје,
Тамо где јастук све крије,
Тамо се сања милион снова
И лепих и ружних.

Милион нада,
Милион страхова,
Милион чудних врата и знакова.
Међу њима си и ти,
Онај сан најсјајнији.

Марија Шћипчић, 6/4

3. награда на међународном
литерарном конкурсy „Изданци”

ОРМАН

Причаћу вам о једном орману,
а тај орман свако има.
Причаћу вам о волану,
Који управља над свима.
У том орману има свега,
Чарапа, цвећа, људи и снега.
Тај је орман јак баш,
Сваки дан је сапутник наш.
Не може лако да се сломи,
А када се сломи, ето нама јада
Јер ако се скроз поломи,
Тад и сам човек пада.

Урош Танасковић, 6/2

СНОВИ

Снови су једна чудна ствар,
у њима никад не постоји квар.
Уживамо, измишљамо, маштамо
све је како желимо, сањамо.

У сну летим као птица,
на све стране су насмејана лица,
снови ме воде далеко.
преко седам гора и осам мора.

Снови ме усрећују,
свако вече посећују.
У тој мојој монархији,
свет је потпуно другачији.
Шта год желим,
чему год се надам
све то ја сањам.

У снове понекад дође нешто
што не волимо,
чега се плашимо,
ужасавамо.

У снове долутају свакаква бића,
чарабна, другачија, застрашујућа.
У њима маштамо, сањамо
свет нови стварамо.

Ана Рагосављевић, 4/3

ГУСАР НАД ГУСАРИМА - Пројектна настава

Ученици петог разреда успели су да реализују пројекат „Позорница за цео свет“. Радили су у групама (од октобра до маја), свака група извршавала је своје задатке вредно. Решавали су проблеме унутар групе и успешно су сарађивали, самостално су проналазили информације помоћу интернета и уз помоћ наставнице енглеског језика. На крају вишемесечног труда и рада изведена је представа „Капетан Џон Пиплфокс“. Драмска игра је била израз кроз све часове наставе као облик и процес рада.

Кроз већину предмета ученици су остварили све предвиђене исходе, а уметничка слобода је добила свој потпуни смисао на самој представи. Премијерно је изведена 22.5.2019.

Учествовали су у стварању, комуникацији на српском и енглеском језику кроз игру и плес. Такође су учествовали у радионицама на којима су истраживали ко су гусари и чиме су се бавили. На крају полугодишта уз помоћ маште и разних материјала направили су костиме и маске које су поносно представили на завршној представи. На часовима у оквиру пројектне наставе ученици су вежбали извођење на сцени, исказивали су и препознавали страх, тугу и бес уважавајући себе и друге; сарађивали су са вршњацима у заједничким активностима; научили су да поштују правила фер игре и бодре учеснике у игри, сарађују и преузимају различите улоге у групи. На свим часовима су уживали и кроз игру учили. У свему су им помагале наставнице српског Мирјана Марковић и Драгана Цукић. У пројекту су учествовале и наставница енглеског језика, Оливера Томић и ликовне културе, Симонида Радоњић.

Свака проба је пропраћена музиком и фотографисањем од стране ученика. Најбољи експерти из ове области били су сами ученици.

Школа је, такође, радила и пројекат у **eTwinning-u** под називом **My typical day in a school**.

То је интернет портал који повезује запослене у школским и предшколским установама широм Европе са циљем да им омогући да заједнички осмишљавају и спроводе пројекте, размењују идеје и примере добре праксе, повезују ученике и обогаћују наставу. Портал **eTwinning** промовише сарадњу школа у Европи и шире путем употребе информационо-комуникационих технологија, пружајући при томе помоћ, подршку и готове алате. Коришћење портала је бесплатно и безбедно.

Наша школа се прикључила пројекту **My typical day in a school**. У сарадњи са психологом школе, Наташом Јовановић, направили смо видео-материјал и тако показали како изгледа типичан дан у нашој школи. Ученици петог разреда су се забављали и стекли нова пријатељства. У том пројекту учествовале су школе из Финске, Шпаније, Португалије и Турске.

Сара Мишровић и Маша Перовић, 5/3

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ

Драги прваци и родитељи, упознајте будуће учитељице!

Упис у први разред је завршен. Када 1. септембра кренете пут школе, свечано одевени и расположени сачекаће вас насмејана лица ваших учитељица. Нека од њих ће вас узети за руку и одвести у учионицу у којој ћете, заједно са својим другарима, провести лепе тренутке у основној школи.

Биљана Антонијевић

Светлана Ненадић

Душица Мрдак

Мира Симић

This is a fish. It's big. It's grey and black.

This is a turtle. It's small. It's brown and green.

Andrea Vuković i Jelena Đorđević, 3/4

My Passion for Acting

At a very young age I knew I wanted to be a movie star, I knew that I wanted to act for a living, I knew I wanted to be in plays, and just act in general. Acting is my passion and it holds a very important place in my life.

Last year around February I went to my first ever drama class. I wasn't that good, but I wasn't bad. I have improved a lot since then. When I came to my first class, I was pretty nervous, but I thought it was very interesting. Now, you see, I don't go to any normal drama classes, my drama classes are in English. Our teacher, Paul Leonard Murray, has lived in Serbia for over 11 years now, he's written quite a few plays, and been in many plays and movies. We just recently did our play, it was called "Chocolate Rain". It was a play written by another group in 2009.

I take acting very seriously and I enjoy it very much. Even though I'm playing a character I feel like I can express myself. Acting is one of my passions and I am extremely happy that my mom found out about those classes.

Katarina Stefanović, 7/4

FOOD

This is my dinner.
I've got pasta with tomato sauce and cheese.
I like pasta, I don't like cheese.
I have dinner at seven o'clock.

Konstantin Jolović, 3/2

Something different - Reading -

Hardly any teenager today enjoys reading. Sometimes I wonder why. Why would surfing on the internet or social media be more interesting than simply... reading? Hardly anyone can understand me. I'll try to explain why I enjoy it that much.

Reading. I think it's something amazing. Awesome. I like to say it's a way of feeding my soul. For example, whenever I'm in a bad mood, or dealing with some problems, all I need is a book. It transports me into someone else's life. I forget all about my problems, I calm down. It makes me feel peaceful. I simply sink into the character's mind, into his story. After reading, I notice that my problems disappear as if some ring around my heart has been destroyed.

However, when I'm in a good mood while reading, I experience it as a kind of adventure. "A reader lives thousands and thousands lives before he dies." When nothing special happens in my life, I just sink into the life of one of my favourite characters. I deal with the most interesting adventures. I really enjoy it.

I pity all the people who can't understand how amazing reading and ability of enjoying it is. If you ask me, those who don't like reading don't know what they're missing. It gives me a really special feeling. It's the best cure for all problems.

One more time: IT FEEDS OUR SOULS.

Milica Kukanjac, 7/2

Our School Play

It all started one rainy day last December during our Serbian language class, when our teacher told us about audition for the play Captain John Peoplefolks. I was very excited because I wanted to get one of the leading roles. There were many interesting characters in the play and many of my friends passed the audition: Vuk, Natalija, Teodora, Anastasija, Tatjana, Lada, Andrea, Elena...and me. The story was about the Captain John and his fight against a seven-headed monster. The story action took place in Liverpool, the city in England. Together we made a map of Liverpool during our English and Art class. We also practiced how to pronounce several sentences in English.

We were working hard, practicing every Friday for six months. The show was on the 12th of May in our school hall and many people came to see what we had prepared. I think that we were very successful and that everybody enjoyed our play. For me it was a great experience and I had a lot of fun with my friends.

Ana Gostović, 5/3

Our School Trip

On a nice Saturday morning I woke up earlier than usual. I remembered I had to get up because of the school excursion we planned. The previous day I packed everything I needed in my favorite little black "Nike" backpack. We all came to the bus stop and as soon as I got there it arrived fast, so we got in and filled up all the seats. Our first stop was Lelic monastery. There was a little souvenirshop near the monastery. Almost

everyone bought something. Our next stop was Brankovina. It is a very beautiful place. It has a museum dedicated to Desanka Maksimović, the famous Serbian poet. There was also a school which she attended and we were really excited that we could sit in her classroom. That was my favourite part. The last place we went to was the town of Valjevo. It is a small town but very quiet which I liked. We visited a local museum there. I've noticed that our history teacher really enjoyed it. We also had free time to explore the other streets a little bit more. Overall, I think it was a great experience and I would definitely come back to see those beautiful places once again.

Katarina Spasić, 7/3

MAKE YOUR DREAMS

Students of the 7th grade - Milica Kukanjac, Nađa Potočnik, Nikolina Kovačić, Sanja Hajduk, Aleksa Branković, Filip Milanović and Filip Vujović, made a short film on the topic "Make Your Dreams" for the contest called "Kidikem". All short films could be part of this competition, where the best three would eventually win awards.

While making this film, we enjoyed and laughed a lot. We knew that we would do something different and something nice. We had already shared who would act, how to edit and who to record. We wrote a script that was liked and approved not only by us but also by other students from our school.

As the editing and filming of the film was over, we sent the film to the competition.

On April 8, 2019, the award was presented. We got the first place for the highest number of reviews on YouTube. The director gave us awards and congratulated us, and we received it with great smiles. We were very proud of ourselves. We put great effort and showed our desire for innovation.

We got a tablet, which we gave to someone who really needed it.

We had great support from the school director, our teachers and other children. I am very happy that something interesting and unusual happened to us and our school too.

Aleksa Branković, 7/2

My hobby

Photography. That's my hobby. I've been doing it for over a year and a half. I enjoy it very much and one of my favorite feelings in the world is pride I feel when I look at a photo I'm really happy with.

A lot of people think photography is all about the camera you have. It's not. Cooking is not about the stove, writing is not about the pencil, painting is not about the brush. A camera is just a tool. A tool you use to make something. What you make — that's what photography is about.

There are rules in everything. They exist in photography as well, and they were set by people much smarter than you and me. Those rules must be at least known (if you aren't that keen on following them) in order to understand what works and what doesn't. It's not all about the newest Instagram filters, taking pictures of flowers with your smartphone's brand new "live focus" feature or putting #photographer next to a photo.

A very good way to get better at photography is to learn to understand the camera. All about it. First of all, dSLR cameras have a "manual mode" (on your phone this is "pro mode", although it's not really that useful). Selecting this mode allows you to control your camera fully, unlike the "automatic mode" where the camera does everything for you. You might be wondering why would anyone want that, and the answer is simple — it allows you to get the result you want. Automatic mode just makes what it believes is the "perfect" picture. A perfect picture to a computer is not the same as a perfect picture to a human. This is why we use the more complex mode; it allows controlling shutter speed, opening and closing the aperture, adjusting the ISO etc.

I highly encourage people to try photography, but if you're going to do it, do it right. Personally, I go to a photography school, and I've found it very useful. However, this might not be perfect for everyone. So, what's the solution? Good old Google. There are tons of tutorials online, ranging from the very basics to the very advanced, and I recommend them all. Anyone can do this; it just takes time and motivation to move forward. Find a style you like, and go shoot!

Ignjat Marinković, 7/1

Time, and our perception of it

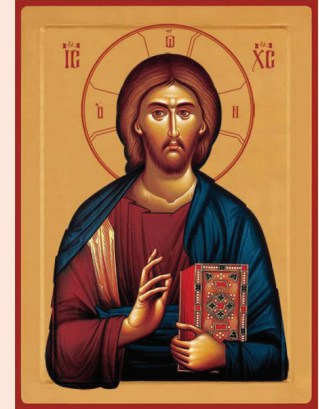
What is time? Is it an invention? Is it a fiction? And why does it go by fast? The definition of time has left so many philosophies and questions. Some adore it, some loathe it, and some don't even know what it is. People want to think more of the past than the present, and some think differently, it is all a never-ending cycle of different thoughts and opinions. And as I am writing this, time passes by like a finch looking for its destination for an infinite amount of extent. People start to loathe time, because, maybe they didn't have time to do their papers, or they didn't pay their taxes, and so on. But the people that love it know how to use it properly, and how to manage it. They wake up an hour before work, two hours before a high powered business meeting, and vice versa. Time management also helps the environment change, by saving water with a quick shower. But enough about saving it, let's talk about how it's being spent without knowing. Do you know that saying "Time goes fast when you're having fun"? Well, if you're engaged in an activity or pursuit that is focused on achieving a goal, your head starts generating less and less amounts of energy to make you think that time is flying by when you're doing something you enjoy most. And after fun, there's sleep. How does time pass by in a blink of an eye during sleep? And why do dreams last about 6 minutes, while about an estimated 9 hours has already passed? Well, here's a thing. Your brainwaves begin to slow from their daytime wakefulness patterns. Stage 2 non-REM sleep is a period of light sleep before you enter deep sleep. Your heartbeat and breathing slow, and muscles relax even further. Your body temperature drops and eye movements stop. How does it work in the brain, you ask? Well, the simple act of falling asleep starts on the molecular level with something called a neurotransmitter - a chemical that acts on neurons (nerve cells) in the brain to tell your body whether it should be asleep or awake. The neurons, in turn, switch off the signals that help keep you awake. Now, into our dreams. The scientific study of dreams is called oneirology. Dreams mainly occur in the rapid eye-movement (REM) stage of sleep, when brain activity is high and resembles that of being awake, which, also leads to time consumption. Now we know how time is being consumed around the world, during sleep and after sleep. As I might say, it is a valuable thing, if you know how to use it properly. As the search for meaning is unneeded, you have to find your own way to enjoy it, even if you still waste it during enjoyment. Also, there are three types of people in the world: those who make things happen, those who watch things happen, and those who wonder what happened. I know that the first one might be you, some day.

David Konstantinović, 7/1

ХРИШЋАНСТВО

Хришћанство је једнобожачка религија настала у источним деловима Римског царства.

Творац хришћанства је Исус Христ. Он је рођен у Витлејему, на простору римске провинције Јудеје. Ширио је веру засновану на веровању у једног Бога, на љубави, праштању, разумевању, чињењу добрих дела и скромном животу. Исус је стекао велики број следбеника, нарочито међу сиротињом и робовима. Следбеници су Исуса сматрали месијом – избавитељом из грехова. Његови најоданији следбеници и ученици називају се апостоли. Било их је дванаест. Када је његово учење постало опасно за римске власти, намесник Јудеје Понтије Пилат је осудио Исуса Христа и наредио да га разапну на крст. Разапет је на брду Голготи близу Јерусалима. Пре распећа Исус је страховито мучен.

Хришћани верују да је Исус Христ устао из гроба, тј васкрсао и узнео се на небо. Основе хришћанства налазе се у Библији или Светом писму. Библија се састоји из Старог и Новог завета.

- У Старом завету налазе се закони, историја, песме и пророчанства јеврејског народа.
- У Новом завету описан је живот и страдање Исусово, као и основна начела хришћанске вере. Он се састоји из четири јеванђеља по Марку, Луки, Матеји и Јовану.

Рим је забранио хришћанима да исповедају своју веру и сурово су прогоњени. У прогонима су предњачили цареви Нерон и Диоклецијан. Хришћани су се тајно окупљали у подземним гробницама – катакомбама. Многи су мучени и убијани за време прогона, који су трајали од I до III века. Упркос напорима римских царева да униште хришћане, нова вера је стицала све више следбеника широм царства.

Римски цар Константин Велики, да би стекао подршку хришћанства, донео је 313. године Милански едикт. Хришћани су добили право да слободно исповедају своју веру. У време Цара Теодосија I 391. године, хришћанство је постало једина призната религија у Римском царству.

Православни светитељи се, не без разлога, сматрају једним од најмудријих људи на свету. Њихова мудрост најчешће допире до нас кроз свете поруке које нам остављају о животу. Ево неких:

- Цар Лазар: „Не бранимо се од туђег зла злом у себи.“
- Свети Филарет Московски: „Какве су ти мисли – такав ти је живот ! Пази на своје мисли, све потиче из мисли, и добро и зло, мисао претходи делу. Тело се храни храном, а дух мислима.“
- Отац Тадеј: „Није богат онај који поседује иметак и чува га, него онај који га дели.“
- Преподобни Антоније Велики: „Воли све око себе и не тражи разлог да би волео. Нека твоје пријатељство не буде из потребе да се избегне усамљеност, већ из унутрашњег богатства. Иди пријатељу онда када је твоје срце у самоћи толико испуњено љубављу, да више ништа не може задржати за себе. Нека те твоја преобилна љубав, а не њен недостатак, одведе пријатељу.“
- Свети владика Николај Велимировић: „Не прљај онога који се почео прати, него му помози да се опере. Злочин је слабост, а не снага. Злочинац је слабић, а не јунак. Зато сматрај свога злотвора увек као слабијег од себе, па као што се не светиш слабом детету, не свети се ни злотвору. Јер он није злотвор по снази, него по слабости. Тим начином гомилаћеш снагу у себе и бићеш као море, које се не излива да потопи сваког дерана што у њега баца камен... Високо цени сваки удисај, јер се он неће вратити... Чувај се више зависти пријатеља него непријатеља, јер непријатељ ти завиди јавно, а пријатељ тајно.“

Постоје многе теорије које говоре о разлици између хришћанства и свих других религија. Једна од њих гласи - **У другим религијама човек тражи Бога, док у хришћанству Бог тражи човека...**

Миа Бргар, 7/3

БУДИЗАМ

Будизам је проистекао из хиндуизма и преузео је неке елементе хиндуистичких наука. Буда је реформисао хиндуизам, што подразумева да је нешто прихватио а нешто избацио или променио.

Тако нпр. и будисти верују у реинкарнацију и закон карме, што значи да ће се свако у наредном животу родити у оном облику који је заслужио својим садашњим начином живота.

Најстарија будистичка учења заступала су свет у коме живимо и живот је само илузија.

Буда је био мудрац и учитељ који је живео на подручју северне Индије и Непала. Реч буда је титула која значи „онај који је будан” у смислу да се пробудио у стварности. Три највеће

статуе на свету су статуе Буде. Ван Азије постоји око 7 милиона будиста. Мање је познато да будистичким свештеницима није дозвољено да убију ниједну животињу из било ког разлога. Садашњи Далај Ламаје изабран за ту улогу када је имао 2 године, а формално је признат као 14. Далај Лама са само 4 године.

Занимљиво је да историјски Буда није био гојазан. Дебели Буда или *Буда који се смеје* кинески је херој из 10. века по имену Будаи.

Ево неколико мудрих поука будизма које би, када бисмо само неке од њих поштовали, могле да нам помогну на нашем животном путу:

- Не постоји пут до среће. Срећа је пут.
- Путуј да би нашао одговоре.
- Када упалиш лампу због некога и себи ћеш осветлети пут.
- Дај и онда када имаш мало.
- Несебично дај другима.
- Буди скроман.
- Освојити себе је најважнији задатак на свету.
- Храни тело правим стварима.....

Миа Бргар, 7/3

Феномен цветања реке

Феномен цветања реке познат је само на два места у свету - на Јангценкјангу у Кини и на Тиси у Србији. Инсект који је у Србији назван тиски цвет (*Paligenia longicauda*) живи три године као ларва у муљу реке Тисе да би у току само једног дана изашао на површину, летео изнад реке и у том

љубавном лѐту продужио своју врсту. После тога, инсект завршава свој живот и пада на површину реке. Тада Тиса изгледа као да је прекривена хиљадама ситних цветова. Овај феномен виђа се само крајем прве декаде јуна и прераста у туристичку манифестацију под називом “Тиса цвета и овог лета”.

Александра Тарајић, 7/1

Београд у САД

Кад кажете Београд, мислите на главни град Србије. Међутим, ретко који Београђанин зна да у свету постоји више општина, насеља и градова који носе то име. По читавом свету има чак седамнаест Београда.

У Сједињеним Америчким Државама постоји 8 насеља која носе име главног града Србије. Два Београда (Belgrade) постоје у Минесоти, а по један у Мејну, Мисурију, Монтани, Небраски, Северној Каролини и Тексасу. Поред ових, постоје градови у Тексасу и Северној Каролини, као и предграђа у Бостону и Оклахома ситију, са именом Београд. Наши људи у САД на разне начине су кумовали давању имена ових насеља. Међутим, интересантно је да у овим местима нема ниједног становника српског порекла.

Александра Тарајић, 7/1

Успешни организатори

Општинско такмичење из географије одржано је 10.3.2019.године. На такмичењу је учествовало 98 ученика седмог и осмог разреда из 12 школа са општине Звездара. Управо је наша школа имала част да организује овај догађај. Нашу школу је на овом такмичењу представљало осам такмичара из седмог и осмог разреда. Сви такмичари су имали пласман на општинском, а шест такмичара се пласирало на градско такмичење.

Све је било организовано на највишем нивоу, а на томе можемо захвалити наставницима, стручним сарадницима, такмичарима и дежурним ученицима, који су својим одговорним радом допринели да све протекне у најбољем реду.

У организацији су учествовали:

- Директор школе Миомир Драгаш проследио је материјал и примио пријаве за такмичаре.
- Наставница Јелена Поповић која је припремила материјал за пријављивање такмичара, средила пристигле спискове из школа, припремила записник о евиденцији такмичара.
- Светлана Дељанин израдила спискове.
- Кристина Булатовић - распоред такмичара у учионицама.
- Наставница Весна Нинковић израдила је пано у холу школе.
- Наташа Ников је сортирала податке и правила бодовне листе и дипломе.
- Наставница Драгана Бајчета и наставник Сениша Борковић су копирали тестове и средили све материјале.

Дежурни наставници су били: Јелена Нешић, Катарина Петровић, Драгана Аничић, Марија Вујиновић, Марија Митровић и Сениша Борковић.

Дежурни ученици: Милица Живановић, Милица Ђаковић, Сара Которчевић, Нина Рајић, Тијана Цветковић, Алекса Михаиловић, Тијана Лукић.

Александра Тарајић, 7/1

Музеј на отвореном - Малта

Два моја најбоља друга и ја (Милановић и Алекса) 29. децембра у четири ујутру упутисмо се ка аеродрому. Путовали смо на Малту. Замало да завршимо на лету за Лисабон. Милановић је крив за то.

Да ли сте икада замишљали средњовековне градиће? Е, па Малта је углавном таква. Наравно, постоје и модерније грађевине, високе зграде и луксузни хотели. Ипак, синоним за Малту су старе напуштене куће, мноштво цркава, уских старих калдрмисаних улица.

Најзанимљивија је била посета Плавој пећини (на слици горе десно). Бродићем смо пловили до улаза у њу. А онда... Нигде нисам видео такву тиркизну, прозачну боју мора. На једном делу су корали осликали море у црвено. Од такве красоте дах ми је застао. И даље у мислима имам ту слику природне лепоте. По мени ова пећина би била погодна за снимање хорор филмова, али не зато што је страшна, него зато што је мрачна. У једном тренутку нисам видео ни Алексу који је седео поред мене.

Посетили смо и Валету - главни град Малте (на слици горе лево). Град је прелеп, по моме мишљењу сличан КнезМихајловој. Без обзира на нашу тросатну шетњу Валетом и све лепоте тог града, мени су у памћењу остали бургери из Бургер Плуса.

Последњег дана одлучили смо да пробамо Sightseeing. За оне који не знају енглески то су туре аутобусом по целој Малти (отворени аутобуси без крова). Купили смо карту и таман када смо хтели да уђемо, почео је јак пљусак. Бежали смо носећи кофере и на крају смо морали да се задовољимо пицом из Пица Ката.

Повратак кући је био уз турбуленције. Пилот *се расиплакао* од страха па смо морали да га смирујемо, зар не Лука (беба од седам месеци која је седела поред мене)?

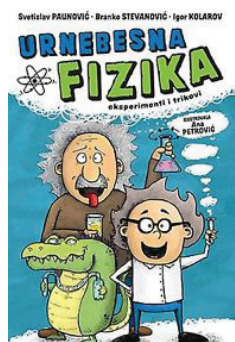
Да закључимо, Малта је прелепо острво. По мом мишљењу није за живот. Шта бих ја радио у земљи са толико лепота? За мене важи она стара изрека: „Свуда пођи својој кући дођи“.

Филиј Вујовић, 7/2

ПОГЛЕД КРОЗ ОГЛЕД

Урнебесна физика

Још пре неколико година сам добио књигу „Урнебесна физика“ аутора: Светислава Пауновића, Бранка Стевановића и Игора Коларова. Веома ме је заинтересовала прича о физичару који је био толико расејан да је бацио папир на којем је писала његова нова адреса, па се вратио на место где је живео и питао је једну девојчицу да ли зна где су отишли људи који су некада живели овде. Девојчица је одговорила: „Наравно, зато сам и остала овде, тата“.

Поука ове приче је да колико год је занимљив експеримент који обављаш никада не заборави да дишеш. Физичар који дише је много здравији од физичара који не дише.

У нашој школи су били Бранко Стевановић и Светислав Пауновић (на слици). Веома сам се обрадовао, јер су испричали баш ту причу коју сам запамтио. Такође су извели експеримент са лењиром и папирима. Мене су замолили да им помогнем да га изведу. Ставили су лењир на врх стола тако да је једна његова ивица висила. Ударио сам прстом по тој ивици и лењир је пао на под. Рекли су ми да урадим исто то само су ставили папир преко лењира. Оваког пута, лењир није пао. На лењир није деловао само ваздух, већ и папир који је био преко њега и који је задржао лењир да не падне.

После су нам приказали још један експеримент са водом и сламчицом. Јако ми се допало њихово предавање и волео бих да поново дођу у нашу школу са новим примерима из физике.

Марко Макаревић, 6/1

TESLA VODA

Tesla voda je nastala po Teslinom receptu iz 1920. godine. Ona ima i Ph vrednost. Zdrava je i pomaže organizmu u čišćenju od triglicerida, holesterola i mlečnih kiselina. Takođe pomaže i u procesu obnavljanja ćelija. Važno je napomenuti da je ona prva i jedina visokoprogresivno alkalna pijaća VODA u Srbiji.

Duboko hidrira telo i kožu. To je obična voda koja se puni u manastiru Tronoša i koja se tretira na poseban način tj. jonizuje. Tesla voda ima elektricitet i pri dodiru sa našim usnama dolazi do naelektrisanja. Već šest godina naučnici i entuzijasti u privatnom institutu "Tesla patenti" rade na proučavanju zaostavštine Nikole Tesle i pokušavaju da patentiraju ono što je on pre više od sto godina osmislio.

Mila Mirković i Ljupka Marić, 6/2

КУЛ ЕКСПЕРИМЕНТИ

Експерименти нас фасцинирају, чак и ако су сасвим једноставни. Иако нећемо знати да у потпуности објаснимо шта се у експерименту дешава, ефекат остаје као јак доживљај. Ово ће вам помоћи у школи, на часовима физике и хемије, на пример, да боље разумете ове и остале науке. За већину експеримената које смо издвојили неопходне ствари и састојке већ имате код куће или их свакако можете веома лако набавити. Ево занимљивих експеримената за забаву и учење.

ПОГЛЕД КРОЗ ОГЛЕД

Оглед - лед који се не топи

Потребно вам је: две коцке леда, вунена тканина, два тањира

Уради следеће: Једну коцку леда стави на тањир, а другу умотај у вунену тканину и стави на други тањир. Остави их на собној температури док се коцка на првом тањиру не отопи. Одмотај тканину и види да ли се друга коцка истопила.

Шта се догодило? Коцка леда умотана у вунену тканину остала је скоро непромењена.

Разлог: Коцка се није отопила јер се између вунених влакана налазио ваздух који није дозволио утицај спољашње топлоте на лед. Ваздух се показао као добар изолатор.

Оглед - аеродинамичан облик

Потребно: два комада пластелина једнаке тежине, две једнаке флашице, конач и маказе

Уради следеће: Од једног комада пластелина направи модел у облику кишне капи, а од другог малу коцку. Повежи их концем. Убаци моделе у флаше. Размакни флаше тако да конач буде благо затегнут. Пресеци конач и закључи шта брже пада.

Шта се догодило? Брже ће пасти модел у облику капи. Иако су модели подједнако тежки, коцкица ће дуже путовати до дна флаше.

Разлог: Иза коцке ствара се вртлог који је успорава. Модел у облику капи, међутим, има зашиљен део и лакше се пробија кроз воду. Кап, као и риба, има аеродинамичан облик.

Огледе изводила *Елена Николић, 6/2*

Оглед - купус у бојама дуге

Потребне су вам веће чаше, прехранбена боја, листови купуса и вода.

Урадите следеће: Чаше напуните водом, додајте прехранбену боју и на крају по лист купуса. Оставите преко ноћи и ујутру ће вас сачекати обојено лишће купуса.

Разлог: Биљка апсорбује воду и листови попримају боју. То је могуће са травама, цвећем па чак и дрвећем.

Оглед - црви који играју у чаша

Потребно: гумене бомбоне у облику црвића и 2 чаше, сода бикарбона и сирће.

Уради следеће: Два гумена црва исеците на пола по дужини, треба да буду што тањи, па може и на више делова, али не треба вам више од 6 комада. Чашу напуните водом и додајте 3 кашике соде бикарбоне и гумене црве, затим све добро измешајте. Оставите их да одстоје 15 минута. Другу чашу напуните сирћетом и након 15 минута стајања у соди бикарбони пребаците гумене црве у чашу са сирћетом. Они ће прво пасти на дно али убрзо ће почети да се дижу на површину правећи покрете као да играју.

Разлог: Све је то последица реакције соде бикарбоне и сирћета, тј. карбон диоксида који прави мехуриће који померају црве. Док буде соде у црвима биће и игре.

Експериментисао *ИЊаић Маринковић, 7/1*

ЗАНИМЉИВОСТИ

Петак 13. ће и ове године многе људе, због сујеверја, натерати да дају све од себе и остану сигурни, код куће. Ипак, да ли знате да су неки дани кроз историју донели много више несреће него озлоглашени петак 13.?

Најнесрећнији дани у историји

14. април

1865: Убијен је Абрахам Линколн у Форд позоришту у Вашингтону.

1912: Титаник је ударио у ледени брег.

1986: Услед олује праћене градом у Бангладешу погинуле су 92 особе. Ова олуја остала је запамћена као олуја са највећим градом икада, који је био тежак скоро килограм.

20. април

1889: Рођен је Адолф Хитлер.

24. април

1184 п.н.е.: Грци су ушли у Троју, уз помоћ Тројанског коња.

1915: Турци су убили преко 1.5 милиона Јерменаца.

28. јун

1748: У нередима, после јавног погубљења, у Амстердаму погинуло је 200 људи.

1914: Убијен је Франц Фердинанд у Сарајеву, што је био повод за Први светски рат.

1941: Немачки и румунски војници убили су 11.000 Јевреја у Кишињеву.

6. август

1890: извршена прва смртна казна лектричном столицом у затвору у Њујорку.

1914: Аустро - Угарска објавила рат Русији, те су две највеће силе заратиле једна против друге у Првом светском рату.

1945: Пала је прва атомска бомба на Хирошиму, током Другог светског рата, која је усмртила 80.000 људи.

15. август

483 п.н.е.: Умро је Буда. Овај дан се сматра толико несрећним, да се не саветује паровима да се венчавају на тај дан.

1. септембар

1939: Почео је Други светски рат у којем је широм света умрло 60 милиона људи.

2. септембар

1944: Ана Франк одведена је у Аушвиц.

29. октобар

1929: Догодио се "Црни петак" и пад деоница, што је изазвало Велику депресију.

7. децембар

1941: Јапан напада Перл Харбор на Хавајима и умире 2.403 особе. Следећег дана, САД улази у Други светски рат.

ПАЖЊА! ПАЖЊА! - ИНСТАГРАМ

Да слика говори „више од хиљаду речи“ уверили смо се много пута кроз историју, али је последњих година то, чини се, постала универзална истина. Овде бисмо волели да вам укажемо на неке опасности које вребају из ове наше наизглед безбедне навике. Са појавом Фејсбука и Инстаграма свакодневно сервирамо своје селфије широком аудиторијуму. И поред много упозорења ИТ стручњака о опасностима оваквог понашања овај феномен не јењава. Инстаграм је све популарнији међу младима, али што је опасније и међу децом. Ево неколико савета којих се треба придржавати.

Останите безбедни на инстаграму

Већина корисника на одличан начин користи занимљиве опције ове мреже, попут филтера, примењујући их на фотографијама природе, панорама, историјских споменика. Међутим, филтери се користе и за улепшавање, па на Инстаграму сви могу бити савршени. Захваљујући томе добијемо на стотине лајкова познатих и непознатих особа. Неке се непознате особе међутим, баве нама на потпуно другачији начин. Осим тога постоји опасност од уцењивања и вршњачког насиља.

Будите присутни у јавности, али сачувајте свој идентитет

Инстаграм дозвољава опцију да ваш профил буде јаван или приватни. Уколико одаберете да ваш налог буде приватан, нико неће моћи да види ваше слике док му лично не дозволите и прихватите га за „followera“. Ово међутим, није опција коју млади бирају. Зарад популарности сви теже да имају више пратилаца. Ипак, безбедност је немерљива у односу на нереалну подршку људи које не познајете.

Поштујте бригу својих родитеља

С обзиром на повезаност са Фејсбуком последњих година Инстаграм постаје све популарнији међу старијима. Не љутите се на своје родитеље уколико прате оно што постављате и начин на који се представљате. Њихова контрола и ваша свест да су ту можда ће вас спречити да направите неки непромишљен потез. Пре него што било шта постујете, запитајте се који ефекат желите да постигнете и ко ће свевидети тај садржај.

(Делови текста преузети са сајта Фондације Тијане Јурић)

ДА ЛИ СМО ЗАИСТА НАПРАВЉЕНИ ОД ЗВЕЗДА?

Цео наш организам, наше кости, кожа и други делови тела су састављени од атома. Атоми угљеника, кисеоника и азота првобитно су настали у звездама. Након Великог праска (момента настанка свемира) постојали су само водоник и хелијум. Сви остали елементи су настали касније експлозијом унутар звезда, када су се створили одговарајући хемијски процеси (нуклеарна фузија). Када звезда експлодира створи се супернова, и тада се у свемир испусти велика количина звездане прашине. Та прашина се полако скупљала и међусобно привлачила, а онда су се из ње стварале планете. Тако је настала и Земља. Сви елементи на Земљи, дакле, од којих смо и ми састављени, су некада били унутрашњост звезда. Сетите се тога када следећи пут будете гледали у небо.

Занимљиве животне чињенице :)

1. Твоја баба никада неће прихватићи чињеницу да ниси њадан.
2. Мајку свакој дана мораш да увераваш да је њена кухиња најбоља.
3. Крајкорочно њамћење може садржати само до седам информација истовремено, али само 20 секунди.
4. Твој оцац мисли да сви Кинези имају црни њојас. :)
5. Кад њод су њи родитељи рекли "Видећемо" никада нишња није било од њоја.
6. Мојће је избрисаји лоша сећања.
7. Док ово будеш читао родитељима они ће њи рећи: "Еј, сѡани мало. То није баш њако!"
8. Кад хрчемо не сањамо. :)
9. Особе које су ѡресѡале да ѡше имају живље снове.
10. Родитељи ѡе зову са "сине" без обзира да ли си дечак или девојчица.

РЕШИ ЗАДАТАК

Добили задатак инжењер, физичар и математичар да сѡадо оваца зајворе у шѡо мањи круѡ оѡраде. Инжењер окуји овце у круѡ и каже: "За дају ѡвршину круѡ ће најмање оѡраде да ѡоѡроши," и онда их оѡради ѡом оѡрадом.

Физичар најрави кружну оѡраду бесконачној ѡречника, и смањује ѡречник оѡраде док се све овце не скује на најмању мојћу ѡусѡину.

Математичар сѡане мало и замисли се, а онда ухваји оѡраду и оѡради себе и каже: "Сада означимо да сам ја сѡоља."

Занимљивостима се бавили седмаци

ОСМОСМЕРКА

Забавите се решавајући осмосмерку препознајући следеће појмове:

А	К	В	А	Р	И	Ј	У	М	Ј	Н	Ж	П
И	С	О	К	Б	Н	О	С	Л	У	Д	И	Л
Г	Р	О	М	Р	И	Ц	Ђ	У	Т	Р	Т	У
Л	К	Љ	У	Ч	Е	Љ	А	П	Р	В	О	Т
О	М	И	Т	З	В	У	К	А	О	О	К	А
Е	К	С	Е	Р	И	С	П	Е	П	А	О	И

акваријум, биљке, вук, во, гром, дрво, ђак, ексер, жито, звук, игло, јутро, кључ, лупа, мит, нос, око, пар, плута, рис, сок.

О постанку света

Сви покушавамо да схватимо зашто постојимо. Зашто смо овде и шта треба да урадимо? То је питање које мучи и највеће умове света. Да бисмо могли да одговоримо на то питање прво треба да схватимо какав је свет у коме живимо и како је настао. Многе науке покушавају да објасне ствари које се дешавају око нас. Вера нам помаже да то схватимо. Хришћанска религија верује у то да је свет створио Бог. По њој ми нисмо ствар случаја као што разне науке говоре, већ смо произашли из Очеве љубави.

Бог је свет створио ни из чега. Људи све стварају прерађујући нешто што је већ постојало, док Бог има моћ да ствара ни из чега. Бог је створио све видљиво човеку, а и њему невидљиво. Оно што човек не може да види су небеске силе, то јест анђели. Анђели немају тело као ни пол. Они живе близу Бога и непрестано га славе. Анђели су нека врста везе између човека и Бога јер људима откривају Божију вољу. Постоји више врста анђела, а то су: серафими, херувими, престоли, господства, силе, власти, начала, арханђели и анђели, од којих су нама познати само арханђели и анђели. Постоје и демони, то јест, пали анђели, који су се побунили против Бога. Демоне углавном називамо ђаволима. Бог је сведржатељ света. То значи да без Бога свет не би ни постојао. Бог ствара свет кроз Сина у Духу Светоме. Свет је добар и благословен јер га је Бог отац створио. Бог је човеку дао свет да га чува. Ми управо то радимо на литургији. Творевина уз помоћ човека треба да постане вечна. Човек није створен ради света, већ свет ради човека. Пре него што је Бог створио свет, свуда је

била тама. Бог је прво створио светлост, затим копно и море. Али, свет је и тако био безживотан и пуст. Зато је Бог створио биљке, потом Сунце, а онда и Месец и звезде. И овако су море и небо били тихи и пусти. Тада су настале рибе свих величина и птице у свакој могућој боји. Али, земљи је још увек нешто недостајало. Тада Бог створи животиње. Бог је рекао свим рибама, птицама и животињама да се размножавају и настане читав свет. Пошто је видео да је сада дошло време да створи и најчудеснији део света – човека, Бог рече: „Сада ћу саздати човека. Подарићу му

ум да мисли и да ме спозна и да ме воли, и поверићу му овај свет да њиме управља и одржава ред.” Бог је прво створио Адама – првог човека на свету. И уз све животиње које је имао, Адам је био усамљен. Имајући то у виду, Бог створи и Еву – Адамову жену и прву жену на свету (на слици Адам и Ева у рајском врту). Бог им је рекао да се множе и могу да раде шта год они желе све док га слушају. Дао им је и диван врт који су одржавали и сваког дана са дрвећа у њему добијали плодове. Бог је рекао Адаму да свакој

животињи да име. Свако вече Адам и Ева шетали су и разговарали са Богом и тако завршавали још један диван дан. Људи постоје са сврхом. Они су највеличанственији део света и зато им је Бог дао овај свет да управљају њиме. Али, људи то често злоупотребљавају и уништавају га.

Да би свет остао добар, треба да слушамо Бога. Сви ми тежимо да остваримо циљ ради кога смо створени, али често и не успемо. Бог ће нам увек помоћи на том путу, а у зависности какви смо били на њему - зависи и каква ће нам бити вечност.

Молитве на језеру

XXXIX - одломак

Знаш ли, дете моје, зашто се затварају облаци онда, кад су поља жедна кише, а отварају онда, кад поља кишу не желе?

Од злочина људи збуну се природа и напусти ред свој.

Знаш ли, дете моје, зашто извори пресушују, и плодови земаљски зашто немају више оне сласти, коју имадоше?

Због греха људског, од кога уђе немоћ у сву природу.

Знаш ли, дете моје, зашто победоносни народ трпи поразе од своје неслоге и раздора, и једе хлеб загорчан сузама и пакошћу?

Зато што победи крвнике око себе, а не победи их у себи.

Знаш ли, дете моје, зашто мајка храни и не може да нахрани децу своју?

Зато што дојећи их не пева им песму љубави но песму мржње према суседу.

Знаш ли, дете моје, зашто људи посташе ружни и изгубише лепоту својих предака?

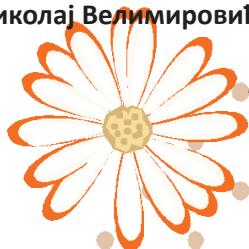
Зато што одбацише лик Божји, што изнутра из душе деља лепоту лика, и навукосе образину земље.

Знаш ли, дете моје, зашто се болести умножише и помори страшни?

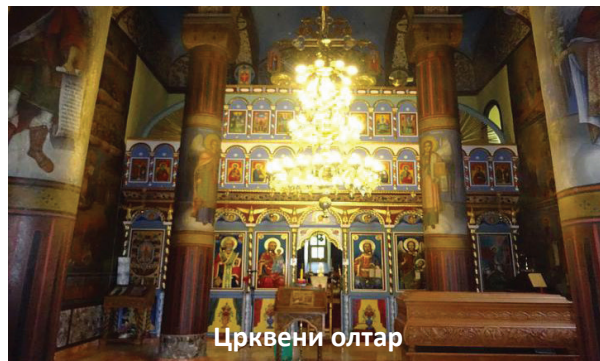
Зато што људи почеше сматрати, да је здравље отмица од природе, а не дар од Бога. А што се отима с муком, с двојном муком мора се бранити.

Не плачи, дете моје, скоро ће Господ доћи и уредити све.

Николај Велимировић

Припремила Анђелина Рајић, 7/1

Црквени олтар

О МАНАСТИРУ ЛЕЛИЋ

Манастир Лелић се налази у истоименом селу, на територији града Ваљева, удаљен 11 km од града. Манастир је задужбина Владике Николаја и његовог оца Драгомира Велимировића.

Одлука о претварању лелићког парохијског храма у манастир Лелић прочитана је 12. маја 1996. године. Тог дана Лелић је обележавао двоструки јубилеј: 40 година од смрти владике Николаја и пет година од преноса његових моштију из Америке у Србију. Свечана света литургија је обављена у манастирском дворишту, у присуству 6.000 верника. Свету литургију је вршио Његова светост патријарх српски господин Павле. Црква је живописана по замисли владике Николаја. Његове мошти су 12. маја 1992. године пренете из манастира Светог Саве у Либертвилу, Илиноис, САД у лелићку цркву. У порти манастира се налази капела, такође задужбина епископа Николаја.

Године 1991. отворен је музеј у кругу манастирског комплекса посвећен епископу Николају, једном од највећих умова Српске православне цркве. У манастиру је активна и иконописачка и дуборезачка радионица.

Николај Велимировић објавио је велики број књижевних дела духовне садржине. У периоду после Другог светског рата његова дела су била забрањена за штампање у Југославији. Тек касних осамдесетих година она почињу овде поново да се штампају, пре тога су углавном штампана у дијаспори.

У својим делима писао је о Словенима, Светом Сави, Србији, православљу, неким историјским темама и личностима...

Свакако је најпопзнатије дело „Молитве на језеру“ из којег смо једну цитирали.

У мају месецу ученици седмог разреда су у оквиру своје екскурзије обишли и овај знаменити манастир.

Манастир Лелић

Математика је лака

У овом тексту је неколико важних ствари које треба да запамтите да бисте научили математику. Учење математике је слично учењу страног језика. У почетку је тешко, а онда постаје све лакше и лепше. Правила у математици су међусобно повезана, тако да када савладате једно правило, много лакше ћете савладати читав низ других. Бити фрустриран у почетку није никакав проблем, то је природни део процеса учења, зато не одустајте! **Ви то можете!**

Кораци:

1. Одредите време учења. Математику треба учити најмање један сат, сваког радног дана.
2. Направите математички речник. Математика има своје изразе и зато је корисно током учења уписивати дефиниције тих израза у посебан речник, који ћете имати поред себе током учења. На тај начин ћете и лакше запамтити појмове и дефиниције и брже се подсетити када вам затребају током процеса учења.
3. Користите најмање два уџбеника или збирке задатака. Аутори дају објашњења на различите начине и нека ће вам бити јаснија од других, а могуће је да ћете комбинацијом брже и лакше разумети.
4. Проверите које предзнање вам је потребно да научите нову лекцију. Математика је многим тешка зато што захтева да претходна правила буду научена и запамћена, да би се научила нова. Зато, ако утврдите да сте пропустили да научите правила потребна за савладавање нове лекције, вратите се и научите их.
5. Вежбајте, вежбајте, вежбајте... Потребно је урадити много различитих типова задатака, на тај начин ћете научити да логички размишљате, на крају ћете врло лако решавати и математичке проблеме које нисте претходно вежбали.

Савети:

- Фрустрација је део процеса- зато не одустајте само зато што вам је било тешко да разумете неко правило.
- Ако сте утврдили да имате „рупа“ у претходном знању, одвојите сваки дан додатно време да научите пропуштено, иначе нећете далеко стићи. За математику је потребна чврста основа, она не може да стоји на стакленим ногама.
- Дobar приватни наставник, једном недељно, вам може помоћи да лакше савладате градиво. Ни један приватни наставник вам неће помоћи ако не будете радили редовно. Ти часови треба да вам служе само за то да разјасните делове које нисте успели учећи сами. Најкориснији су они додатни часови на које одлазите са спремљеним питањима.
- Математика није пасивна активност. Не можете научити математику читајући уџбеник као роман. Морате бити активни и вешто се „играти“ правилима примењујући их у различитим математичким проблемима.
- Решавајте прво једноставније задатке, тако ћете „загрејати“ мозак за оне компликованије.

Сви наведени кораци и савети ће дати резултат ако и само ако:

- **Пажљиво пратите наставу на часу математике.**
- **Редовно радите домаће задатке.**

Ваше наставнице математице

Зашто је математика важна?

Питање важности математике се јавља када деца науче да рачунају, сабирају, одузимају, множе и деле. Тада почињу да верују да знају све што треба да адекватно функционишу у животу. На крају крајева, ако неко разуме како да прати свој новац или исече колач, тако да буде довољно комада за све, шта друго још треба да зна? Деца која још не познају појам математике, обично могу да разумеју објашњење да је потребно да знају како да располажу новцем, гледају на сат, деле ствари, или да знају колико ће неких предмета остати ако неколико потроши, а за све то је потребно знање математике. Млађа деца такође могу схватити зашто је важно да знају како се мери колико је нешто високо или тешко. Зато деци треба објашњавати значај математике од најранијег доба. Оно што није тако лако објаснити нешто старијој деци кад математика постане сложенија, јесте како им математички фактори могу бити корисни у животу ако не планирају да се баве математиком или сродним наукама. Када математика престане да буде само прост рачун, код деце која јој нису склона може се појавити сумња у корисност овог предмета. Деци је лако да схвате да постоје радна места и каријере где је знање напредне математике од кључне важности. Такође, постоје области где је потребно солидно знање и они то разумеју. Међутим, треба им упорно објашњавати да је у основној школи неопходно да стекну добро основно знање из овог предмета, јер тада још не знају за које занимање ће се определити, и да се касније, када пожелу да се баве одређеном професијом може десити да ту жељу не остваре јер немају солидно основно математичко знање. Осим тога, особа која је добро савладала основе математике научила је и да решава проблеме који нису математички. Иста логика која се користи у математици, веома добро се може искористити за логичан приступ сваком другом проблему. Тај приступ је организован и систематичан и доводи до најбржег и најбољег могућег решења. Веровали или не, та логика се може користити и за одлуке као што су: ићи на факултет или не, остати у браку или не. Наш мозак има способност да мисли логички, али мора прво да научи „језик логике“. На пример, наше тело има потенцијал да плеше, али ми морамо прво да научимо кораке плеса да бисмо ту способност искористили, а онда морамо пуно да вежбамо да бисмо добро плесали. Тако је и са логичким размишљањем које усавршавамо вежбајући математику. Математика није само предмет у школи или мноштво неповезаних информација. Све области математике су делови једне огромне слагалице која нам, када је сложимо, помаже да разумемо како функционишу ствари и у природи и у друштву. Математика нас учи да све има своје узроке и последице и да наизглед неповезани догађаји, када их логички склопимо чине повезану целину.

Ваше наставнице математице

СРПСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење (језик)

Нина Јанковић, 5/3, 3. место
 Сташа Петровић, 5/4, 3. место
 Миленко Вукшић, 6/1, 3. место
 Дуња Ћујић, 6/2, 1. место
 Нина Рашић, 6/1, 3. место
 Јана Живковић, 6/3, 3. место
 Урош Танасковић, 6/2, 1. место
 Лука Топаловић, 6/2, 2. место
 Милица Кукањац, 7/2, 3. место
 Ангелина Рајић, 7/1, 3. место
 Софија Вукашиновић, 8/3, 1. место
 Милица Мијатовић Дешић, 8/3, 2. место

Јелена Максимовић, 8/2, 2. место

Милица Коцић, 8/4, 3. место

Урош Полексић, 8/3, 3. место

Књижевна олимпијада

Миа Брдар, 7/3, 3. место

Даница Стевановић, 7/3, 3. место

Софија Милошевић, 8/3, 2. место

Уна Нешић, 8/3, 3. место

Андреа Георгиев, 8/4, 3. место

Градско такмичење (језик)

Нина Јанковић, 5/3, 3. место

Дуња Ћујић, 6/2, 2. место

Урош Танасковић, 6/2, 2. место

Софија Вукашиновић, 8/3, 2. место

Милица Мијатовић Дешић, 8/3, 3. место

Јелена Максимовић, 8/2, 3. место

Књижевна олимпијада

Уна Нешић, 8/3, 2. место

Софија Милошевић, 8/3, 2. место

Републичко такмичење

Часопис "Корац", 3. место

Географија

Општинско такмичење

Александра Тарајић, 7/1, 2. место

Алекса Бранковић, 7/2, 2. место

Михајило Ђорђевић, 7/3, 2. место

Ирина Анђић, 7/2, 2. место

Стархиња Лалић, 8/2, 2. место

Јелена Максимовић, 8/2, 2. место

Уна Нешић, 8/3, 3. Место

Алекса Јовановић, 8/2, 3. место

Градско такмичење

Александра Тарајић, 7/1, 2. место

Михајило Ђорђевић, 7/3, 2. место

Стархиња Лалић, 8/2, 2. место

Јелена Максимовић, 8/2, 2. место

Историја

Општинско такмичење

Јован Тулимировић, 5/3, 3. место

Ања Милетић, 6/2, 2. место

Урош Танасковић, 6/2, 2. место

Андреј Ћирић, 7/2, 3. место

Филип Вујовић, 7/2, 3. место

Марија Мандић, 8/3, 2. место

Павле Обрадовић, 8/3, 3. место

Градско такмичење

Марија Мандић, 8/3, 3. место

Ања Милетић, 6/2, 3. место

Физика

Општинско такмичење

Васић Лазар, 6/1, 3. место

Ана Поповић, 6/2, 3. место

Урош Танасковић, 6/2, 2. место

Лука Топаловић, 6/2, 2. место

Николина Николић, 6/3, 3. место

Урош Полексић, 8/3, 1. место

Градско такмичење

Урош Танасковић, 6/2, 3. место

Лука Топаловић, 6/2, 3. место

Урош Полексић, 8/3, 2. место

Републичко такмичење

Урош Полексић, 8/3, 1. место

Техничко и информатичко образовање

Општинско такмичење

Нина Костић, 7/1, 1. место

Ангелина Рајић, 7/1, 2. место

Градско такмичење

Нина Костић, 7/1, 2. место

Републичко такмичење

Нина Костић, 7/1, 1. награда

Математика

Општинско такмичење

Урош Полексић, 8/3, 2. место

Градско такмичење

Урош Полексић, 8/3, 3. Место

Енглески језик

Општинско такмичење

Јелена Максимовић, 8/2, 2. место

Страхиња Лалић, 8/2, 3. место

Градско такмичење

Јелена Максимовић, 8/2, 3. место

Биологија

Општинско такмичење

Јелена Макимовић, 8/2,

3. место

Александра Тарајић, 7/1,

2. место

Нина Костић, 7/1,

1. место

Градско такмичење

Нина Костић, 7/1,

2. место

Хемија

Општинско такмичење

Маринковић Игњат, 7/1, 2. место

Костић Нина, 7/1, 1. место

Кукањац Милица, 7/2, 3. место

Рајић Ангелина, 7/1, 2. место

Анђић Ирина, 7/2, 2. место

Урош Полексић, 8/3, 2. Место

Градско такмичење

Маринковић Игњат, 7/1, 2. место

Костић Нина, 7/1, 2. место

Кукањац Милица, 7/2, 3. место

СЛОЖНА БРАЋА

Нешић о џудоу

Џудо је настао у Јапану 1882. године. Основао га је Џигоро Кано из вештине џиуџица. Знања у џудоу су рангирана по појасевима: жути, наранџасти, зелени, плави, браон и мајсторски црни.

Наши почеци

Џудо смо почели да тренирамо са 7 година у клубу „Олимп Београд“, где је већ тренирао наш старији брат Лука. На то нас је наговорио наш тата који је исто џудиста. Тренутно тренирамо у клубу „Макикоми“. Наш тренер зове се Славиша Пејчић и носилац је црног појаса пети дан.

Вук: „До сада сам освојио 32 медаље. Од тога 5 златних, 6 сребрних и 21 бронзану медаљу. Мој највећи успеси су пето место на државном такмичењу и пето место на Школском београдском такмичењу за 2018. годину.“

Стефан: „До сада сам укупно освојио 47 медаља. Од тога 24 златних, 9 сребрних и 14 бронзаних. Моји најбољи резултати су везани за 2017. и 2018. годину када сам био школски првак државе.“

Стефан и Вук, 5/2

ВОЛИМ ХОКЕЈ

Већ осам година успешно и са пуно љубави тренирам најбржи спорт на свету, хокеј. Још од 2010, када сам кренуо са школом клизања, приметио сам да више волим зимске спортове. Упоредо са клизањем успешно завршавам и обуку скијања. Пошто сам са клизања прешао на хокеј, скијање је остало на нивоу рекреације. Већ 2012. уписао сам се у СХЛС (Савез хокеја на леду Србије) и постао члан Хокеј клуба „Црвена звезда“, а следеће године и члан Хокеј клуба „Партизан“. Наступао сам за селекцију У8 (деца до осам година). Позиција на којој играм је лево крило. Од тог првог наступа па до данас, учествовао сам на престижним међународним и домаћим турнирима: 2013. у Београду, Новом Саду, Суботици; 2014. у Сарајеву, Словенији, Италији; 2015. у Бугарској, Марибору, Бледу, Љубљани; 2016. у Хрватској, Словенији; 2017–2018. у Мађарској и Чешкој. До сада сам одиграо преко 300 међународних утакмица и преко 500 утакмица у земљи. Власник сам преко 30 медаља, на које сам веома поносан. Тренутно у сезони 2018/2019. играм за селекцију У12 (деца до 12 година) и селекцију У15 (деца до 15 година). Са екипом У15 учествујем у такмичењу Карпатске јуниорске хокејашке лиге у Украјини. Показао сам изузетне резултате у овом брзом и занимљивом спорту. Надам се да ћу једног дана поносно носити дрес Србије. Поред успеха у хокеју на леду, члан сам и Инлајн хокеј клуба „Бели орлови“ са којима сам 2017. године победио на отвореном првенству Србије, категорија У14, и тада сам добио MVP (*em-vi-ju*) пехар за најбољег играча турнира, који је мени посебно драг. Одличан сам ученик, веома креативан и истичем се на часовима ликовне културе тако да моје радове често можете видети и на паноима у школском холу. Такође, веома ме интересују математика и информатика. Из ових области имам неколико диплома са такмичења.

Лазар Борисављевић, 6/4

ОВЕ ГОДИНЕ НАЈУСПЕШНИЈИ СПОРТИСТИ

Школа "Иван Горан Ковачић" је најбоља у школском спорту на територији општине Звездара. Наши ученици су освојили бројне награде у појединачним и екипним спортовима на следећим такмичењима (наводимо само пласман на прва три места):

Шах – екипно: освојено 3. место на општини:

Борис Ђурчић – капитен, Филип Вујовић, Стефан Крстић, Иван Бартул, Уна Нешић, Милица Јефтенић и Лав Георгиев.

Шах – појединачно:

Стефан Крстић, – 3. на општини, Милица Михаиловић, 1. на општини, Иван Бартул, 1. место на општини, Филип Вујовић, 2. на општини.

Џудо: Дуња Церовић, 2. на граду, Вук Поповић, 2. на граду, а Стефан, 3. на граду.

Одбојка Дечаца 5. и 6. Разред, – 1. на општини:

Михајло Рајковић (капитен), Никола Јованов, Душан Павловић, Марко Тошковић, Давор Вучетић, Матија Мирковић, Благоје Савић, Димитрије Савић и Јаков Стаменковић.

Дечаца 7. и 8. разред – 3. на општини:

1. Лука Бјелетић (капитен)
2. Михајло Радић
3. Гаврило Лазовић
4. Павле Обрадовић
5. Урош Полексић
6. Матеја Зарић
7. Борис Ђурчић
8. Никола Јовановић
9. Ненад Андрејић
10. Давид Ковачевић
11. Алекса Бранковић

Рукомет – Девојчице 7. и 8. разред – 3. на општини:

1. Тијана Лукић
2. Ива Арсенијевић
3. Нина Рајић
4. Јана Благојевић
5. Ивона Стојковић
6. Лена Стаменковић
7. Андреа Георгиев
8. Анастасија Станић
9. Сара Которчевић

Рукомет – Дечаца 5. и 6. 3. на општини:

1. Вук Поповић
2. Стефан Поповић
3. Вук Станић
4. Андреј Матић
5. Алесандро Росанда

6. Павле Бабић
7. Марко Тошковић
8. Михајло Рајковић
9. Реља Ђорђевић
10. Јанко Зарић
11. Лука Стојановић
12. Ђорђе Јовановић
13. Петар Илић
14. Јаков Стаменковић

Фудбал – Девојчице 5. и 6. разред

– 1. на општини:

1. Тија Славковић (капитен)
2. Нина Рашић
3. Елена Николић
4. Аница Шобот
5. Николина Николић
6. Вера Симовић
7. Анастасија Антић
8. Олга Живановић

Фудбал – Дечаца 5. и 6. разред

– 3. на општини

1. Алекса Барлов (капитен)
2. Димитрије Миљковић
3. Адреј Матић
4. Душан Ристић
5. Михајло Рајковић
6. Душан Павловић
7. Никола Јованов
8. Страхиња Ђаковић
9. Борис Петковић
10. Борис Гагић
11. Милан Војиновић
12. Илић Петар
13. Јаков Стаменковић

Атлетика: Ника Брајовић,

1. на општини, 1. на граду, 1. на међуокружном и 2. на државном првенству у скоку у даљ из зоне. Павле Бабић, 1. на општини у бацању кугле. Михајло Рајковић, 2. на општини на 60 метара; Уна Нешић, 2. на општини на 300 метара, Димитрије Чановић – 2. на општини на 800 м. Вера Симовић, 3. на општини на 600 метара, Нина Рајић – 3. на општини у скоку у даљ, Михајло Радић – 3. на општини на 300 метара, Петар Илић – 3. на општини на 600 метара, Лука Дејановић – 3. на општини у бацању кугле.

Пливање – Софија Савић, 2. место на граду у пливању – краул 50 метара.

Мале олимпијске игре 1. место на општини, ученици 2. разреда:

1. Вишња Миодраговић – капитен
2. Мирко Поповић
3. Матија Узелац
4. Нестор Миљанић
5. Нина Михајловић
6. Иван Милетић

7. Сташа Стевановић
8. Андреа Баша
9. Борис Вукојевић
10. Тијана Тракиловић

Мале олимпијске игре

– 2. место на општини, девојчице 3. разреда:

1. Андреја Булић
2. Нађа Дутина
3. Катарина Ђорђевић
4. Дуња Марковић
5. Уна Томић
6. Марија Мићић
7. Милица Михаиловић
8. Ива Митрић
9. Лана Митровић
10. Андреа Вуковић

Наша школа је препознатљива по многим позитивним стварима, али оно по чему се доста истиче у последње време је то да се у нашој школи игра најбољи баскет на територији општине Звездара.

Ове године су посигнути изванредни резултати. **Кошаркашка секција је једна од најуспешнијих у школи.**

Резултати: дечаца 5. и 6. разред – 1. на општини: Реља Ђорђевић (капитен), Давор Вучетић, Михаило Рајковић, Јанко Зарић, Лука Стојановић, Марко Тошковић, Петар Илић, Ђорђе Јовановић, Матеја Минић, Вања Митрић и Вук Станић.

Девојчице 5. и 6. разред – 2. на општини: Вера Симовић (капитен), Љупка Марић, Мила Мирковић, Елена Николић, Мина Благојевић, Лара Евтимов, Ники Николић, Николина Николић, Маша Вајдић, Милица Тошић и Аница Шобот. Дечаца 7. и 8. разред – 2. на општини: Марко Благојевић (капитен), Немања Николић, Алекса Михајловић, Сергеј Јеремић, Лука Поповић, Павле Обрадовић, Матеја Зарић, Борис Ђурчић, Димитрије Чановић, Константин Стошовић, Петар Мијић, Вук Јовановић и Лука Бјелетић. Девојчице 7. и 8. разред – 3. на општини: Андреа Георгиев (капитен), Ивона Стојковић, Беба Балтић, Маша Младеновић, Софија Пухача, Нина Рајић, Милица Савић, Сара Которчевић и Невена Тодоровић.

Синиша Борковић,
професор физичког васпитања

Свим ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
радницима,
пријатељима и
сарадницима школе
желимо леп и
пријатан
РАСПУСТ!

ИГК КОРАЦИ

лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд,
Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs

e-mail:
skolaigk@beotel.rs

излази
два пута годишње

РЕШЕЊА РЕБУСА:
наслов, црвен, клопка,
ветар, масован

БИСЕРИ СА ЧАСА

- * Буржоазија је област у Малој Азији.
- * Главни град Вијетнама је Камбоџа.
- * Не волим да читам, али обожавам књиге.
- * Пресек је кад се нешто дели на пола.
- * Све си баш лепо знала, ево ти 3.
- * Рекли су ми да сам најгора на свету у овом одељењу.
- * Ко се јавља нек зна.
- * Она је пример примерног детета.
- * Шта ће мени српски у Србији?
- * Мећава је олуја на све стране.
- * Како смо ми у Ваљеву кад тамо пише Чачанска банка.
- * Заједнички назив за Британију, Америку и Француску је СССР.
- * Професор: “Исти пример, исти задатак, само други пример”!(?)

ЛАПУСУС ИЛИ НЕЗНАЊЕ

- Којој групи словенских језика припада белоруски језик?

- Севернословенској.

- Чему је служио старословенски језик?

- То је био поетски језик.

Смехотрес

Велики одмор је при крају.

У школско двориште, поред групе ученика, журно улази професорка.

Неко је запита: “Мора ли баш данас да буде писмени задатак?”

Има ли неки други термин?” (Знају они да је то најављено и да је била припрема, али, опет, што да не пробају.)

“Има”, одговара им професорка, а они у глас:

“Ствааааарно? Када?”

“У августу!”

„Знање има границе, док их незнање нема.”

Бранислав Нушић

Директор:
Миомир Драгаш

Уреднице:
Мирјана Марковић
Драгана Цукић

Ликовна подршка:
Симонида Радоњић
Дијана Крстић

**Наставничка
редакција:**

Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић
и сви наставници и
учитељи који су
ангажовали своје
ученике или лично
пратили
школски живот

**Ученичка
редакција:**

Чланови новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени

Илустрације
су радови ученика